

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jan Neruda
„Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh zehnáva.“
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, tečí
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Tel.: (312) 762-2044

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 1.

Sobota (Saturday) 3. 1. (January) 1987

Jan Neruda:

TŘI KRÁLOVÉ

Přemýšlím o „Třech králech“.
Zrovna před půl hodinou byli u
mne. Zaklepali dvorně a sotva
že jsem otevřel, ohlásili se sami
slovy: „My tři krále, my jdeme k
Vám! - K Vám! A já mysl, že
králové každému tykají!

Ustoupil jsem v slušné uc-
tivosti do pokoje a oni šli za
mnou. Zůstali stát hned u dveří,
snad jim byla prostá má jízba až
příliš chudá. Já ale, překonán
dojmem nenavyklým - králové
mne navštěvují velmi zřídka -
klesl jsem na sedadlo. Stáli a
zpívali si. Naslouchal jsem,
hleděl jsem - ba vjíjel jsem se v
jich vznešené, královské post-
avy. Každý z nich byl vznešený
skoro přes loket. A bylo mně,
jako by jízbou vanula perut' vel-
ebnosti.

Dozpívali a nastalo ticho.
Poněkud trapné, příznám se.
Monarchové koukali na sebe,
začali přešlapovat a na jejich
tvářích jevila se jakás ouzko-
st. To je zcela přirozeno, neboť „ba

velmi úzkostně stojí se to na výši
lidstva“, stojí napsáno u
Grillparzra. Cítil jsem, že
konečně se musím odhodlat a
začít. Ale o čem jen honem
mluvit!

„Monarcho“, pravím
konečně k tomu, o kterém jsem
soudil dle jeho bot, že patří z
nich k nejstaršímu panovnic-
kému rodu, „pokud vím, od-
počívají Tvoje tříkrálovské
kosti v kolínském domě nad
Rýnem. Pěkný kostel - tuze
pěkný ... jak náleží pěkný ...“

Oslovený učinil svými vzne-
šenými ústy jakýs zcela zvláštní
pohyb, kterému jsem
nerozuměl. Vypadal tak, jako
když neurozený člověk otevře
hubu.

„Který pak z Vás.“ pok-
račoval jsem zas, hledaje nit
rozmluvy, „který pak z Vás je ...
Kaš... párek?“ - „Kašpar“ mně
totiž nechtělo přes jazyk, zdálo
se mně trochu neucitivě.

„Hihihi!“ znělo to v skupení
královském. - „Tenhle ten je
Kašpar!“ vypravil pak jeden ze

(Pokračování na str. 13)

Isama Boží svata Rodina musela odejít do exilu, aby zachránila holt život Dítěti - Jednorozenému Synu Boha -
Tvůrce veselomíra - Proto ani my v žádném exilu nejsme sami, ale Bůh je s námi. A pak také víme, že v všichni
moderní Herodové vymítou: Kristovo vykoupení však bude platit všem národům všech generací i v budoucnosti.
Dějme se dověřivě pod ochranu apochlické sv. Rodiny i v letošním roce exilu, prodloužovaného zbytečně naší vlast-
ní hlostejnosti k nabízení Boží lásky ke každému z nás.

Pět let po zrušení Federace svobodných pracovních polských dělníků „Solidarita“, každodenní život v Polsku zůstává neutěšený

Generál Wojciech Jaruzelski,
který před pěti lety - 13. pro-
since 1981 - vyhlásil výjimečný
stav, ale ve skutečnosti „válečný
stav“ proti velké většině svých
spoluobčanů, a který se dnes s
Moskvou domnívá, že tuto
vátku vyhrál: skutečností je, že
za přítomnosti sovětských
okupačních vojsk, komunisti-
cká strana vládne v Polsku
nadále, i když daleko opatrněji
než v minulosti. Solidarita
nezorganizovala žádnou de-
monstraci na připomínku to-
hoto výročí. Zato gen.
Jaruzelski propustil všechny
politické vězně; tím chtěl vzb-
udit dojem, že v Polsku se vše-
chno dostalo do normálních
kolejí, a že proti komunistic-
kému režimu tam neexistuje
žádná vážná politická opozice.

Den 13. prosince 1986 byl
tedy před nedávnými vánocemi
obyčejným dnem jako každý
jiný. Jakoby se už zapomnělo na
všechno, co se před pěti roky za
plně noci v Polsku stalo: jako
komunistická policie řádila a s
pomocí armády zatkla tisíce

osob, komunikace byly pře-
rušeny, přední osobnosti Soli-
darity byly internovány, po
ulicích jezdily tanky a obrněné
vozy, které pak pronikly i do to-
várních objektů, a ukázalo se,
že televizní zpravodajové byli ve
skutečnosti nejrudější vojáci v
civilu. Generál Jaruzelski si byl
tehdy plně vědom své vrchní
moci, neměl-li jít polský lid do
ulic a „vyprovokovat“, tak
Moskvu k přímému zásahu.
Dával proto rozkazy a nečekal
na minění aparátu komunistické
strany, již byl předsedou, proto-
že dostával přímo a jasné roz-
kazy přímo z Moskvy.

Tímto zorchestrováním
„přesily“ vládní moci se měl
Polákům nahnat strach. Celá
tato komedie se však záhy
změnila v tragedii, když síly
„pořádku“ podnikly útok na
doly a usmrtily dělníky, kteří
hájili „své“ doly a své sny o
svobodě. Generál Jaruzelski
pak tvrdil, že zachránil svou
zemi - (zřejmě před pomstou
Moskvy) a byl přesvědčen o
(Pokračování na str. 13)

RADOSTNÁ JISTOTA V NOVÉM ROCE

Bůh tě vidí, ať jsi kdokoli,
osobně, tak, jak jsi.

Vidí tě a chápe tě, jak tě
stvořil.

Ví, co je v tobě, zná všechny
tvé city a myšlenky, tvé vlohy a
prání, tvou sílu a tvou slabost.

Vidí tě v den radosti i v den
smutku.

Cítí s tvými nadějemi a
zkouškami.

Sdílí tvé úzkosti a vzpomínky,
veškerý vzestup a pokles tvého
ducha.

Objímá tě a nese tě v náručí.

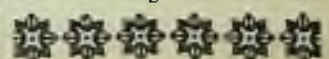
Čte v tvých rysech, ať kvetou
zdravím nebo vadnou nemocí.

Něžně hledí na tvé ruce a
nohy, naslouchá tvému hlasu,
tepu tvého srdce, ba i tvému
dechu.

Nemiluješ se víc, než tě
miluje On.

Nemůžeš se více lekat
utrpení, než Jemu je tě líto,
když je snášíš; a když ti je uk-
ládá, je to, jako by sis je ukládal
sám - jsi-li moudrý - k větší
spáse.

† angl. kard. Newman

HOJNOST ZDRAVÍ
DUŠEVNÍHO I TĚLESNÉHO,
HLUBOKÉ VÍRY, PEVNÉ NADĚJE

VYTRVALÉ KŘESŤANSKÉ LÁSKY
S BOŽÍ OCHRANOU A POŽEHNÁNÍM
V CELÉM NOVÉM ROCE L. P. 1987

všem našim lidem dobré vůle
ve staré — stále dosud nesvobodné vlasti,
v USA, v Kanadě a všude ve světě

prejti a vyprošují
krajané i exulanti

z chicagského

"VELEHRADU"

HLASU NÁRODA

Sloupek informací

o tom, jak izraelský stát udržuje úzké vztahy se zeměmi Latinské Ameriky svými dodávkami zbraní.

Přátelské vztahy státu Izraele k zemím Latinské Ameriky jsou už staršího data.

V posledních týdnech se ve Spojených státech začalo debatovat o roli Izraele při prodeji amerických zbraní Iránu, a tím o jeho nepřímé pomoci nikaraguským partyzánům. Při té příležitosti byly také připomenuty úzké vztahy, zejména ve vojenském oboru, které existují už 40 let mezi Izraelem a Latinskou Amerikou.

Tyto úzké vztahy existovaly dokonce už před utvořením státu Izraele - hned po konci 2. světové války. Latinsko-americké země, povzbuzené aktivisty „Židovského úřadu v New Yorku“, zastávaly rozhodující roli v roce 1947 při přijetí plánu Spojených národů na rozdělení Palestiny. Tehdy země Latinské Ameriky tvořily více než třetinu všech členů světové organizace; při hlasování pak 13 z nich hlasovalo pro rozdělení Palestiny a pouze jedna proti. V těchto zemích byly totiž věci sionismu nakloněny politické osobnosti všech směrů. V Čili například byli

sionismu příznivci čtyři budoucí presidenti: Alessandri, předseda konservativní strany, Videla, předseda radikální strany, Frei, předseda křesťansko - demokratické strany a Allende, předseda marxisticko - socialistické strany, která byla úplně ve vleku Moskvy.

Důvody této velké přízně Latinské Ameriky vůči sionismu po konci druhé světové války byly jednak tehdejší všeobecná sympatie vůči utrpení Židů připravené jim nacisty za 2. světové války a jednak přičinění vůči mezinárodní levici (zejména vůči komunismu). Navíc je třeba připomenout, že už od 16. století existovaly jižně od Rio Grande početné židovské obce, jichž předkové přišli do Ameriky spolu se španělskými konkvistadory. Bez těchto příznivých okolností a zvláště bez finančně vlivné židovské místní diaspory by Izrael asi sám těžko pronikal do Latinské Ameriky. S jejich pomocí tam však byl přijat s otevřenou náručí.

Dnes má židovský stát Izrael v Latinské Americe 19 trvalých velvyslanectví a diplomatické

vztahy udržuje s 30 zeměmi tohoto kontinentu. Výjimky tvoří pouze Kuba, Guyana a Nikaragva. Havana přerušila styky s Izraelem v r. 1973; sandinisté tak učinili v r. 1982 po vpádu Izraele do Libanonu. Jediné dvě země na světě, které dnes proti zákazu OSN mají svá velvyslanectví v Jeruzalémě jsou Kostarika a Salvador; velvyslanectví dalších 12 latinsko-amerických zemí se v r. 1981 s nechutí přestěhovalo zpět do Tel Avivu po formální anexi východního Jeruzaléma izraelským státem.

Izrael dodávkami svých zbraní nahradil v Latinské Americe Francii a USA.

Prodej izraelských zbraní do zemí Latinské Ameriky se rozvinul zejména po roce 1967, kdy francouzský prezident De Gaulle vyhlásil embargo zbraní proti Izraeli. Tím byl Izrael donucen silně rozšířit svůj vlastní zbrojařský průmysl. V posledních deseti letech Izrael mohl proto vojensky „spolupracovat“ se 17 zeměmi Latinské Ameriky. Ty kupovaly od Izraele nejrůznější druhy zbraní, od obyčejných vojenských pušek až po vojenská letadla „Kfir“, jež jsou zároveň stíhačky a bombardéry - protitankové střely a dělové čluny s elektronickým vybavením. V této věci Izrael tedy zase převzal roli Spojených států, když prezident Carter omezil dodávky amerických zbraní do zemí Latinské Ameriky. Carter nechtěl těmto zemím zbraně prodávat, protože jejich vlády silně porušovaly lidská práva svých občanů. Naproti tomu Izrael nevnucuje svým zákazníkům žádnou politickou ideologii; podle slov samotného ministerského předsedy Shamira, Izrael je ochoten prodat zbraně každému, kdo o ně žádá a je schopen za ně platit.

Úředně Izrael prodává zbraně pouze vládám, které jsou u moci; proto prý nikdy neposkytl zbraně rebelům proti sandinistické vládě v Nikaragvě. Také prý odmítá prodávat zbraně do zemí, kde zuří občanská válka, jako např. do Salvadoru. Ve skutečnosti však tyto výjimky nejsou vždycky zachovávané. Záleží to hlavně na zájmech izraelského zbrojařského průmyslu, který se stal jednou z hybných pák izraelské ekonomie. Dnes je Izrael sedmým největším vývozcem zbraní na světě. Prodej zbraní a služeb, spojených s užíváním a údržbou zbraní izraelské výroby, vynáší Izraeli 1,2 bilionu dolarů ročně, což představuje asi 25 % celkového výdělku Izraele z jeho exportu. Výroba a prodej zbraní zaručují v Izraeli zaměstnání asi 150.000 občanů, což představuje 10 % veškeré izraelské pracovní síly. Izraelská armáda sama dnes potřebuje už jen malou část toho, co izraelský zbrojařský průmysl vyrobí, a tato část stále klesá. Rozšíření zbrojařského trhu v cizině je tedy pro Izrael nutně k hrazení výloh za jeho badatelskou práci a výrobní náklady v tomto průmyslovém oboru, který je z bezpečnostních důvodů neúměrně rozvinut.

Tak např. vojenská spolupráce Izraele se středoamerickou Guatemalou zintenzivněla hned po americkém embargu v r. 1977. V této zemi dnes už také pracuje několik soukromých izraelských firem. Jedna z nich tam právě buduje muniční továrnu na pušky typu „Galil“, podobně US puškám M-16, kterými je guatemalská armáda vyzbrojena. Asi 20 izraelských důstojníků ve výslužbě tam je vojenskými poradci, kteří zajišťují bezpečnost vysokých politických osobností, bank a letišť. Izrael také poskytl Guatemale letadla „Arava“ a jiné zbraně, jichž guatemalská armáda užila k rozdrčení povstání indiánských venkovanů na začátku osmdesátých let; tehdy jich tam na venkově zahynuly celé tisíce.

Staré přátelství Izraele s Kostarikou vyústilo v r. 1983 v podepsání smlouvy o vzájemné bezpečnosti. V této demokratické zemi Střední Ameriky, která nemá žádnou vlastní armádu, Izrael - na žádost kostarické vlády reorganizoval a vytrénoval policii a občanskou

gardu, které byly vyzbrojeny lehkými zbraněmi izraelské výroby. Tím Izrael na sebe vzal roli, kterou tam dříve zastávaly Spojené státy, když US kongres zakázal v této roli pokračovat. Izrael také prodal 12 vojenských letadel „Kfir“ Ekvadoru, a nyní jich chce prodat stejný počet také Hondurasu, který se rozhodl jimi nahradit svá zastaralá letadla „Supermystere“ z roku 1977. Izraelská letadla uvedeného typu činí dnes tvrdou konkurenci US letadlům typu F-5.

Tak by bylo možno pokračovat ve vypočítávání izraelských dodávek zbraní ještě i dalším zemím Latinské Ameriky. Izrael byl také ve velmi vřelých vztazích se Somozovou diktaturou v Nikaragvě; vděčně nezapomněl na to, že v r. 1948 Somozova rodina ochotně podporovala zájmy sionismu. Izrael se tak přirozeně stal jedním z předních dodavatelů zbraní Somozově diktatuře a zůstal jím až do jejího pádu.

V srpnu 1982 sandinisté přerušili diplomatické vztahy s Izraelem. Nebylo to však kvůli bývalým dobrým vztahům Izraele se Somozou, nýbrž kvůli tomu, že sandinisté byli dříve vytrénováni v Libanonu v palestinských táborech. Izrael dnes popírá, že by poskytl zbraně nikaraguským odpurcům sandinistické vlády Daniela Ortegy. Toto však není úplně pravdivé. V letech 1983-84 byli protisandinistickí partyzáni vyzbrojeni zbraněmi sovětské výroby, které v roce 1982 Izrael při vpádu do Libanonu odňal PLO a pak prodal nikaraguským partyzánům do Hondurasu; dokonce i část zbraní vlastní výroby, jež Izrael prodal Hondurasu, přešla do rukou těchto obránců svobody proti sandinistům.

Izraelským vojenským a hospodářským poradcům v zemích Latinské Ameriky se navíc také podařilo omezit tam arabské pronikání.

Politici pozorovatelé říkají, že Izraeli se podařilo omezit

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VIT, O.S.B.**
s redakčním kruhem
POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave. Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.
Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35
BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

January 3, 1987 — Vol. XII, No. 1.

Vděčně upřímná vzpomínka

V sobotu 4. ledna 1987 si upřímně a vděčně vzpomínáme na původního iniciátora tohoto „Sloupku informací“, předčasně zesnulého novináře, pana

Jaromíra A. NETÍKA,

při našich českých bohoslužbách v 6:15 hod. večer u Panny Marie Svatohorské v Cicero.

Rozina NEHASILOVA
jmenem rodiny

Redakce Hlasu národa

1981
5. ledna
1987

arabské pronikání do Latinské Ameriky. Dnes PLO má své velvyslanectví pouze na Kubě a v Nikaragvě; mimoto má informační kanceláře pouze v Mexiku, v Peru a v Bolívii.

V oboru mezinárodní politiky Izrael stojí v Latinské Americe věrně na straně Spojených států. V roce 1983 například otevřeně projevil souhlas s americkým zásahem na Grenadě. Někteří říkají, že Izrael si v Latinské Americe počíná jako „agent CIA“. Toto tvrzení je jistě přehnané; jisté však je, že Izrael by se nezúčastnil žádné operace, která by mu oddálila sympatie US kongresu.

Jinak má Izrael v Latinské Americe ještě desítky technických poradců v zemědělství. Na univerzitách v Tev Avivu, Haifě a Jeruzalémě studují stovky latinsko-amerických studentů, v oborech inženýrství, agronomie, lékařství a jiných věd. Je ovšem zajímavé, že obchod Izraele se zeměmi Latinské Ameriky v jiných hospodářských odvětvích je velmi chabý; představuje pouze asi dvě procenta celkového izraelského zahraničního obchodu, a tak se Izraeli zřejmě zatím vyplácí prodávat Latinské Americe hlavně zbraně.

Závěrem je možno říci, že Izrael má se zeměmi Latinské Ameriky úzké citové a vojenské vztahy; tím však jeho vztahy prakticky končí. Hlubší politické, diplomatické a kulturní vztahy Izrael s tímto kontinentem prozatím nemá.

Zdeněk a František Karas

Výstava čsl. betlémů v Hartfordu

Od 27. listopadu do 4. ledna 1987, byla otevřena výstava betlémů z Československa v nejstarším americkém parlamentu, Old State House, v hlavním městě státu Connecticut, Hartfordu. Organizátorem výstavy je známý český krajanský pracovník, houslista Joža Karas.

Výstava obsahuje devět exponátů, což je jen zlomek sbírky Františka a částečně Zdenka Karasových z Prahy, bratří Jozových. Hlavní atrakcí je velký třebešský betlém, celý ručně malovaný s krásným pozadím na čtyřstupňové základně, která měří 4 x 12 stop a je celá pokrytá mechem. Betlém obsahuje asi 700 figurek, ovcí,

stromů a pod., a nechybí ani několik staveb jak orientálního tak i evropského stylu. Zvláštní pozornosti se těší skautský betlém Oldřicha Drozdy z r. 1946, připomínající skautský tábor, v němž „teepee“ nahrazuje jeskyni a kometu tvoří skautská lilie. Unikátní jsou jesličky Cyrila Boudy z roku 1968, jejichž figurky představují politické osobnosti oně doby. Pro nejmladší návštěvníky je určen oblíbený betlém Josefa Lady. Dále jsou vystaveny krásné jesličky neznámého autora z Moravského Slovácka, v nichž i tři králové jsou oblečeni ve slováckých krojích. Znázorňující kyjovskou „Jízdu králů“, příbramské jesličky se Svátou Horou v pozadí a jesličky ve tvaru smrku, který je ve skutečnosti dvojramenným svícem. Jediný známý slovenský betlém pochází z roku 1931 a jeho autorem je Ján Hála. Figurky jsou oblečeny v slovenských krojích a Svátá Rodina je usazena pod Tatrami. Výstavu doplňují třírozměrné jesličky od neznámého řezbáře, slučující orientální i české prvky.

František Karas začal sbírat a vyřezávat jesličky už jako třináctiletý chlapec. Za více než třicet let jich nashíral skoro šedesát, z toho asi čtyřicet z Československa a zbytek z jiných zemí. Nejnovějším doplňkem sbírky jsou dva třebešské betlémy, jeden čítající asi 300 figurek, a velký, patřící oběma bratřím v Praze. František Karas, za pomoci svého bratra Zdenka, pořádal každý rok kolem vánoc malé výstavy v kostelích v pražském okolí, a vloni byl pozván do Východního Německa. Německé úřady však nakonec výstavu nedovolily, a to vedlo k nápadu poslat betlémy do Spojených států.

Výstava je otevřena denně do pěti hodin odpoledne, a očekává se, že ji shlédne asi 200.000 návštěvníků.

Ludvík Jersák

XXXVI. reprezentanční ples Oblastního chicagského výboru Československé národní rady americké

Srdečně zveme celou naši krajanskou veřejnost na náš XXXVI. reprezentanční ples, který se koná v sobotu večer 24. ledna 1987 v tanečním sále předního chicagského hotelu „The Ritz - Carlton“, - (160 East Pearson Str.).

Jako každým rokem v době kolem vánoc jsme mnohým z vás již poslali pozvánky. Dnes však ještě cestou krajanského tisku upřímně zveme všechny ty, jejichž adresy nemáme a nemohli jsme jim tedy pozvání zaslat poštou.

Doufáme však, že přijdou též v hojném počtu a prožijí s námi radostnou atmosféru našeho slavnostního večera, který se stal významnou událostí společenského života naší zdejší národní větve.

Večer bude příjemňovat svou hudbou dobře známá ze svých vystoupení při důležitých společenských událostech „Bill Scott Orchestra“, při které se návštěvníkům minulého roku tak dobře tančilo.

Program obohací taneční krojovaná skupina Beseda/Domov, která s osobitou dovedností a láskou k našim tradicím předvede pásmo tanců, oblíbených jak u naší veřejnosti, tak i u amerického obecnstva,

před kterým již mnohokrát tančila.

Mladistvé letošní debutantky představí společnosti opět naši milí „Master & Mistress of Ceremonies“ Dennis & Mary Ann Sadilek. Po svém představení debutantky se svými tanečníky předvedou tradiční Fléglovu polonézu.

Předsedkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Kosačem opět připravují kulturně cennou, informační upomínkovou plesovou knížku, kterou obdrží každý návštěvník.

Cena lístku včetně večere je \$50.00. O rezervaci laskavě volcete kancelář ČSNRA v úředních hodinách od 9:00 A.M. - 2:00 P.M., (656-1117), která ráda podá i všechny další informace. Šeky - vystavené na „Oblastní výbor ČSNRA - laskavě zašlete na adresu: 2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, Ill. 60650.

Lístky je nutno zaplatit před dnem plesu. Bud'te tak hodní a neodkládejte své přihlášky! Včasným objednaním své rezervace usnadníte nám práci. Děkujeme Vám za pochopení.

Pozvete na ples také své přátele a známé; jistě si z něho odnesou krásné vzpomínky.

Těšíme se s vámi se všemi na shledanou v sobotu 24. ledna 1987 v plesové síni „The Ritz - Carlton“.

Za Oblastní chicagský výbor ČSNRA

Vlasta Vrázová, předsedkyně s plesovým výborem.

NAŠIM MILÝM ČTENÁŘŮM

Proč dostávají někde dvě, a jinde dokonce i tři poslední čísla H.N. najednou.

Tentokrát to nebylo vinou pošty, ale naší; ve skutečnosti našeho prastarého adresografu ze začátku tohoto století, který nám třikrát po sobě vypověděl službu. Marné bylo všechno hledání náhradních součástek, i shánění se po stejném typu, aby chom nemuseli předělávat všechny plíškové štítky. Nakonec se nám sice podařilo - po různém sváření - starou mašinku ještě rozjet, ale zřejmě chce už jít do pense. Nezbyde nám, než se obrátit na ne zrovna laciný moderní domácí kompjútr a na dělání adresových nálepek. Všem našim čtenářům, kteří nám při vyrovnávání předplatného na rok 1987 laskavě pomohou splácet dluh na moderní adresovačku, kterou musíme nutně koupit - vyslovují už předem upřímně Pán Bůh zaplat', a všem děkují za jejich trpělivost.

Vděčně Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

3710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXVI. REPREZENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu večer 24. ledna 1987

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON CHICAGO

160 East Pearson Street

PREDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1987

Taneční vystoupení Besedy/Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$50.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA

656-1117 - Úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

DOBA VÁNOČNÍ

SVÁTEK SVATÉ RODINY

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ve svaté Rodině jsi nám dal zářivý příklad. - Posiluj nás, prosíme, - ať ji následujeme v ctivosti všedních dnů - a svůj pozemský domov naplníme společenstvím lásky. - abychom v nebeském domově - dosáhli věčné odměny a radosti. - Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY (Sir 3, 2-6, 12-14)

Pán chtěl, aby otec byl ctěn od dětí, a právo matky potvrdil u potomstva. Kdo ctí otce, usmíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, na vlastních dětech se dočká radosti, a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, obcerstvuje svou matku.

Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, měj na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žeš měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KOLOSANŮM (Kol 3, 12-31)

Bratři! Když si vás Bůh vyvolil, jste mu zasvěceni a miluje vás, projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, odpouštějte proto i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, protože ona je svorník dokonalosti.

Ať vám v srdci vládne Kristův pokoj: to je přece cíl vašeho povolání, která vás shromáždilo v jednom těle. Vděčně na to pamatujte. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. Zpívejte Bohu z celého srdce s vděčností žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. A ať mluvíte nebo konáte cokoliv, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedražděte svoje děti, aby neztrácely odvahy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 2, 13-15, 19-23)

Když mudrci odešli, hle, anděl Hospodinův ukázal se Josefovi

ve snu a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu; neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil.“ On tedy vstal, vzal v noci dítě i jeho matku, odešel do Egypta a byl tam až do smrti Herodovy. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Z Egypta povolal jsem svého syna.“

Ale když Herodes umřel, hle, anděl Hospodinův se ukázal ve snu Josefovi v Egyptě a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do země izraelské; neboť ti, kdo ukládali o život dítěte, již zemřeli.“ On tedy vstal, vzal dítě i jeho matku a vstoupil do izraelské země. Když však uslyšel, že Archelaos králuje v Judsku po svém otci Herodovi, bál se tam jít; ale na pokyn ve snu se obrátil do končin galilejských a usadil se v městě zvaném Nazaret - aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka, že bude nazván Nazaretský.

NA NOVÝ ROK

Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys vyvolil blahoslovenou Pannu Marii — za Matku Spasitele lidského pokolení. — Prosíme, dej nám v ní poznat i naši mocnou přímělkyni, — neboť skrze ni jsme přijali původce života, — tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTE KNIHY MOJŽÍŠOVY (Nm 6, 22-27)

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Rekni Áronovi a jeho synům toto: Tak budete žehnat izraelské syny; budete jim říkat: ‘Požehnej tě Hospodin a ochraňuj tě! Ať Hospodin rozzáří tobě svou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin pozvedne k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!’“

Budou vzývat mé jméno nad izraelskými syny a já je požehnám.”

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANŮM (Gal 4, 4-7)

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědic skrze Boha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 16-21)

Pastýři přispěchali do Betléma a našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jesli. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v myslí zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili odslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřizce, byl nazván jménem Ježíš, které mu dal anděl dřívě, než jej matka počala.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

NEDELE PO VÁNOČÍCH

Svátek svaté Rodiny
(Letos 28. prosince 1986)

Svátek svaté Rodiny, přemíslený II. Vatikánským sněmem na neděli po vánocích - je zvláštní svátek v církevním liturgickém kalendáři. - Všechny vánoční dny jsou zaměřeny k tajemství Božího plánu s příchodem slíbeného Spasitele. Na den svaté Rodiny se ale církev obrací k základnímu božsmu zřízení - k lidské rodině. Je zde k tomu zvláštní důvod. Svatá Rodina v níž měl vyrůst Spasitel světa, nebyla jen pozemskou rodinou. Byla v plánu vykoupení. Navíc pak tento svátek, který nebyl znám prvotní Církvi, má svůj zcela čísový význam a své důležité místo v dnešní Církvi. i když jeho počátky jdou do XVII. století. Lev XIII., velký papež sociálních reforem a obnovy společenského řádu, zavedl tento svátek do církevního života a chtěl, aby křesťanský svět přijal pobožnost k svaté Rodině jako duchovní program, jako záchranu hodnot, ohrožených materialismem a rozvraty už z konce 19. st. Jeho nadějí bylo, že svata Rodina bude záchranou rodiny, tajemné buňky, na níž stojí štěstí a pokoj lidské společnosti a mír mezi národy. Liturgické reformy II. Vat. sněmu podřely svátek svaté Rodiny a stanovily jej na neděli po Narození Páně, aby tím více ještě vynikl jeho význam pro záchranu ohrožené rodiny 20. století. Je-li ten svátek oslavou Vtělení Syna Božího do lidskosti Spasitele, který nám chtěl být blízkým i v tom, že žil v pozemské rodině, je ten den i zvláštním zdůrazněním čtvrtého božího přikázání, jehož zachovávaní je zdrojem požehnání pro rodinné štěstí a duchovní „zdraví národů“.

Liturgické texty tohoto svátku jsou krásným souborem textů Starého i Nového zákona, jež mluví o tajemství, které je klíčem k pokoji v našem nitru a k pokoji mezi různorodou a mnohokulturní lidskou společností.

1. Čtení

(Sirachovc 3, 3-7, 14-17):

Knihy Sirachovcova patří ke knihám Moudrosti ve Starém zákoně. Mnozí z duchovních autorů bible se rádi obírali tímto tématem: krása a poučná moudrost knih Božího zákona. Tak, jako v přírodě - v řádu stvoření - je nekonečná moudrost Boží, tak jsou i svaté knihy plny moudrosti, kterou je třeba znát a poznat v pokorném a stálém

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan.
— easy-to-serve-you
office facilities.
— fast service.
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

rozjímání. - Kniha Sirachovce je nám zvláště blízká. Autor žil mimo židovskou komunitu, v diaspoře - v Egyptě. Byl vychován řeckou kulturou, třebaže byl srdcem členem svého národa. Jeho myšlenky a jeho styl je nám bližší, protože mluví jako syn řecké kultury, jež je základem naší západní kultury.

Ve staré patriarchální společnosti byla otázka úcty dětí k rodičům obvyklým předmětem k úvahám a aplikacím na denní život. Běželo o soubor nauky, která viděla v předcích, v tom, co bylo dáno minulostí, záruku, že v lidském životě je cosi velkého a božského; že pozorností a úctou k rodičům a předkům již uctíváme samotného Stvořitele a poddáváme se jeho moudrému vedení. Úcta k rodičům a předkům je tedy velkou Boží a lidskou moudrostí. Proto je i úctou k Bohu, vedou-li rodiče svým příkladem v jednaní své děti k úctě Desatera a k úctě k lásce ke všem bližním, počínaje rodinou a příbuznými, protože tak se na zemi dojde nejjistěji ke štěstí. Úctou k rodičům - jako k prarodičům - si lidé zajistí Boží požehnání, národy opravdově rozkvějí a lidská společnost spolehlivou základnu k míru.

Pod tímto zorným úhlem vidíme i moudrost autora této knihy, jež je velkým souhrnem moudrosti určené mladé generaci jeho doby, ohrožené cizím pohanským prostředím. Text je výkladem a oslavou čtvrtého přikázání. Autor cituje a rozvádí zákon Mojžíšův, který ve čtvrtém přikázání zdůraznil úctu a poslušnost k rodičům jako božskou povinnost. Autor však rozvádí tento text v meditační úvaze, co vše dobré vzejde z takové poslušnosti vůči Božímu zákonu. Láska k rodičům je skutečným pokladem a je i zárukou odpuštění hříchu. Je podivuhodné, že zvláště je zdůrazněna úcta a láska k matce, což nebylo zdůrazněno v jiných knihách Starého zákona.

Svatá Rodina byla nadpřirozeným výrazem a obrazem tohoto štěstí, zdůrazněného právě v knize Moudrosti Starého zákona. Ozvěna tohoto příkladu a štěstí, které byly v Nazaretské Rodině bude snad zaznívat i v mnoha našich rodinách, oddaných Bohu a Církvi po mnohé generace.

2. Čtení (List svatého Pavla ke Kolosánům 3, 12-31):

V tomto čtení se musíme přenést do Nového zákona. Sv. Pavel se neobrací k minulosti a dává moudrosti, nýbrž mluví o přítomnosti, o divu, který Bůh učinil svým přímým zásahem v Novém zákoně. Bůh stvořil -

posláním svého Syna na svět - nové společnosti, novou rodinu. Běží-li o přirovnání, nebo parabolu, je tu aplikace „od většího a významnějšího“ k menšímu a méně významnému. Příklad, který má sloužit křesťanským rodinám, je něco většího a posvátnějšího než rodina sama; - je to církev Boží na zemi. Rodina je však tak důležitá, že by měla být malou „boží rodinou“ na zemi.

Svatý Pavel popisuje v tomto textu křesťanskou obec jak ji znal v Kolosách, a jak jich bylo mnoho v církvi v letech prvního křesťanství. Byl to zázrak boží lásky: skutečná láska a svornost, vzájemné odpuštění, když došlo k nějakému nedorozumění nebo trpkostem, Kristův pokoj mezi věřícími, který byl obrazem lidského vnitřního míru s Bohem, a který neměl tehdy obdoby nikde na světě.

Duch svatý žil v srdcích všech učedníků Kristových. Ačkoli svatý Pavel používá v tom textu jakéhosi „návodu k manželskému a rodinnému štěstí“, jež bylo oblíbeným tématem jiných pohanských autorů, obsah a zaměření jeho slov jsou zcela nadpřirozené.

Vše se děje v Pánu, a dobrota a pouto lásky mezi následovníky Krista bylo něco zcela božského, předtucha věčné lásky a svornosti v Božím království. Uskutečnění tohoto štěstí v obci věřících křesťanů by mohlo zajistit duchovní štěstí každé rodině, spojené vírou v Krista.

Zamysleme se na různých

stránkami tohoto štěstí:

1) Především náš lidský cíl: vše konejme ve jménu Pána Ježíše a skrze Něho děkujeme Otci;

2) Klíč k našemu duchovnímu úspěchu: vděčnost. Vděčnost Bohu a vděčnost jednoho vůči druhému, mezi rodiči, prarodiči, dětmi;

3) Pokoj a odpuštění; odpuštění, protože jsme lidé a bude nám jednou třeba odpuštění Kristova, abychom se mohli všichni sejít v Jeho království.

4) Láska jako svorník dokonalosti; láska, která nikdy nepřestává, která je vynalézavá, která není nikdy spokojena s tím, co vykonala, nýbrž hledá nové důkazy pozornosti, aby nikdy nevychladla, nýbrž trvala věčně.

5) „Poučujte jeden druhého...“; pochopení mezi mužy, chápání dětí, porozumění jejich problémům a moudrá výchova.

6) „Zpívejte s vděčností žalmy...“; velká povinnost, která je klíčem k dobrému poměru k Bohu: - denní modlitba, společná modlitba v rodině, vzájemná poslušnost, ale i mírnost, kdy je třeba použít autority, domluvy, povzbuzení, pokárání - trestu.

A víme, jaký je plod tohoto porozumění mezi křesťany a lásky v rodinách! - Pokoj Kristův, jenž z nás učiní jedno Tělo Kristovo. Mělo by být naším přáním, aby tento obraz života lásky prvních křesťanů skutečně byl vzorem a programem každé křesťanské rodiny. Bylo by více míru a štěstí ve světě, který dosud chce být

křesťanským.

Evangelium

(Matouš 2, 13-15, 19-23):

Církev mohla vzít za Evangelium tohoto svátku událost, která následuje bezprostředně vylíčení Kristova narození, jak je podáno v evangeliu svatého Matouše. Naproti tomu připomíná útek do Egypta. Pozemský útek, první setkání svaté Rodiny, která musí prechat do ciziny. Bůh však zázračně bdí nad touto Svojí rodinou, nedá jí zahynout ochránit ji, ovšem s podmínkou, že s Ním spolupracuje, že pěstoun Josef udělá, čeho od něho žádá, že se dokonce i v noci vydá na dalekou cestu - do exilu, aby uchránil lidský život Božího Syna před Herodovým hněvem a vražděním betlémských nemluvnat. - Později po Herodově smrti - tedy asi za 4-5 let pak volá Josefa s Marií a Ježíškem zpět, a vnuká mu cestu a pobyt v Nazaretě, odkud se šel spolu s Marií dát zapsat před několika lety při sčítání lidu do domovského Betléma v Judsku.

Událost je tajemným opakováním části dějin božích lidu ve Starém zákoně. Jakubova rodina se také šela v Egyptě a na rozkaz boží pak se vrací zpět, i když svou svobodu nemá židovský lid zdarma. Musí pro ni 40 let přinášet oběti. Jsou zde přímé zásahy boží, jež určují, co konat a kam jít. Egypt měl zvláštní význam v životě Izraele. V době Kristova narození byla už v zemi pyramid opět početná diaspora Židů, kteří emigrovali do země většího blahobytu než země jejich předků. Také v době Isajáše, Bůh Židům doporučoval dobrý poměr k Egyptu. Nebylo tomu tak v době posledního obležení Jeruzaléma. Bůh měl své plány

a dal své rozkazy skrze proroka Jeremijáše. Egypt byl tehdy mnohým Židům marnou nadějí. Lid judský, se svým králem Sedechiášem, se chtěl vymknout Božímu trestu v naději, že mu Egypt pomůže. Trest boží však stihl krále i všechny lid. Egypt však byl skutečnou záchranou pro izraelský lid po několik století. Jak už vzpomněno, Jakubova rodina přišla z božího úraku na Josefovo pozvání do Egypta. O 400 let později Mojžíš vysvobozuje - na rozkaz boží, svůj lid z otroka poddanství egyptských faraonů. Toto „sestoupení do Egypta“ a záchrana Vykupitele světa před zlobou krále Heróda z polopohanské idumejské dynastie bylo symbolickým druhým „exodem“, ale obráceným směrem, který měl za cíl zachránit Spasitele a tím i celý svět. Zloba Satana vládce světa nemohla překonat plány Boží. Syn Boží přišel zachránit všechny národy ze Satanova zajetí. Svätý Matouš vidí v textu proroka Oseáše předpověď, že Syn Boží bude zachráněn z Egypta a vrátí se do Izraele.

Svatý Josef se pokorně podřizuje tehdejšímu politickému okolnostem. Krátce před návratem z Egypta, dal Herodův syn Archelaus v Jeruzalémě popravit 3000 Židů. Vrací se proto do Nazareta, do Galileje, která za necelých dalších 30 let uslyší první slova Radostné zvěsti o Božím království pro všechny lidi. A Bůh si pro naše vlastní dobro přeje, abychom nikdy nezapomněli na příklad svornosti, pokoje, Kristovy poslušnosti a vzájemné lásky svaté Rodiny, z jejíhož příkladu se mají věřící křesťané v každé generaci inspirovat a z jejího příkladu žít.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHÚDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

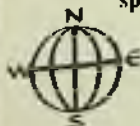
DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večeř domů

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety 15., 20. a 22. prosince.

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen \$624 do Prahy či Bratislavy, a do Vídně \$545.

„Florida Escapade“. Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu, Orlando - Epcot Center Disney World, Sea World a jiné. Odjezd 27. února 1987.

Cena \$469 včetně prvotřídního ubytování, 5ti večerí, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Tuzex, oblíbený dárek Vaším drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

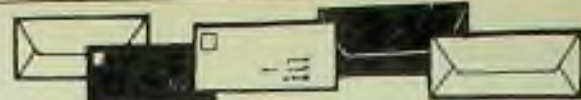
Na Vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu Vašich příbuzných za nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

DOPISY našich čtenářů

Senapati - Manipur
India 795 106
Don Bosco Centre

Listopad 1986

Drazí přátelé a krajaní.

už se začínáme připravovat na vánoční svátky a vím, že všichni je chcete strávit v radosti, jako tu nejlepší dobu celého roku. A máte pravdu. Kristus Pán se narodil, aby nám přinesl tu nejdůležitější zprávu, že nás Bůh miluje, a že nás chce obohatit svou milostí. To však závisí také na nás, kolik jí dostaneme jako vánoční dárek! Já vám jí přeji celý nacpaný pytel a ještě něco navíc, protože jsme všichni marotratní synové a dcery.

Když už vám píšu, řeknu vám, že naše práce v Senapati se nezastavila. Naopak, stále roste tak, že často nevím kam se obrátit dřív. Při tom úplně cítím, že mi sil ubývá, protože už nejsem tak mladý jako dřív. Díky Bohu, když jsem nedostal od představených schopného pomocníka na trvalo, mám zde jako pravou a levou ruku dva z našich starých chovanců a ti mi pomáhají jak ve škole tak v internátě mezi chovanci. Vychov-

ali jsme je od nejmladších let, dnes nám jsou vděční tím, že nám pomáhají a to člověka těší.

Právě končíme školní rok. Školní úřady nám konečně schválily naši školu, takže jsme nyní uznáni za „High School“ - (střední škola), i státem. To je pro nás dnes v Indii velmi důležité. V dubnu představíme své první žáky na veřejné zkoušky. Doufáme, že si neudělají ostudu.

V misií můj kaplánek dělá pěknou práci. Cestuje po horách mezi pohany a tak doufáme, že celý nový kmen se obrátí na víru v Krista Pána. Děti jsou už s námi a staří slibují, že se dají pokřtít, protože vidí, že jim vedeme děti k dobrému. Také v jedné jiné vesnici budeme mít více než 100 křtů právě o vánocích.

Tak vidíte, že Pán Bůh žehná naší práci a vaše pomoc - (peníze a balíčky) - nám v té práci pomáhají. Pro balíčky je cesta otevřená. Na nějakou dobu nám sice dělali potíže, ale teď je to už v pořádku. Bude pro nás lépe když pošlete balíčky do 5 kg, dosti pevně zabalené. Nepošílejte práškové mýdlo -

(financi se bojí, že by to mohlo být opium), - alkohol není dovolený, Alpa (francovka) všechna „vytěče“ na cestě a cukroví je často vykradené. Píši vám to upřímně a děkuji za všechno.

Ještě jednou: Šťastné a veselé svátky vánoční a milostiplný rok 1987. To malé Dítě v Betlémě je pro nás zárukou, že Pán Bůh nás miluje, a že se náš nebeský Otec o nás stará. Naše povinnost je být otevření jeho milosti a starat se o Jeho království ve svém srdci, v rodině a v nejbližším okolí. To je dědictví našich svatých věrozvěstů - Cyrila a Metoděje, sv. Ludmily a Václava.

V Boží lásce vám vděčný český misionář v Indii

Jan Med

Mladá Boleslav - Československo

Vzpomínky z české vesnice na vánoce před 60 léty

Vánoce na české faře za 1. světové války byly málo radostné a pro mnoho lidí i smutné. Byla to těžká doba; jen my děti jsme se těšily na jesličky, koledy a stromeček.

Na vesnické faře v Z. pusobil tehdy mladý farář Ignác Milčinský a hospodařila mu jeho matka. Pečlivě se starala o nás všechny a byly to starosti nemalé. Ve vsi byli Italští a polští uprchlíci a i těm se pomáhalo jak se dalo. Na faře bydlela celá rodina uprchlíků a my - dva další sourozenci dp. faráře. O Štědrém večeru jsme pozvali ty cizince k našemu štědrovečernímu stolu a ke stromečku. více se však plakalo než radovalo. Po večeri - podle starodávného zvyku - přišel ponocný se svým doprovodem; popřáli k svátkům, poházeli pana faráře - hospodáře - zrním a hrachem a nejhezčí bylo když vytrubovali na křídlovce vánoční koledy. Koledníci byli podělení penězi, pečivem a ovocem. Než byl čas jít na půlnoční do kostela obešli celou ves.

Ještě se musím zmínit o našem stromečku. Každý si obstaral stromek v blízkém lese, ale my z fary jsme prosili dědečka kostelníka, aby nám stromek donesl on. Slíbil nám, že až prý hajný nebude hlídat, že stromek uřízne a donese. Naše maminka však řekla: „Snad nechcete pro faru stromek ukrást? Fara má svůj kousek lesa a hajný nám stromek dodá.“ A také se i stalo, dostali jsme „po-

Pavel Javor:

VÁNOCE BEZ DOMOVA

Přiložte ještě chlapec. Je tu dnes nějak zima! Dnes ještě více zebe, v ten slavný, světlý čas. Marně pátráme v šeru očima prosebnýma, zda otevřou se dveře a někdo pozve nás

k štědrovečerním stolům, k nimž bychom tiše sedli a u svých drahých snili sen ze šťastnějších dob. Běloušné copy v polích - v pokoji vůně jedlí - Vánoce bez domova, jste smutné dvojnásob.

Tam u nás doma asi teď světla rozzínají, maminka někde v koutku tiskne můj drobný list a modré oči dětí se matek mlčky ptají, proč není všude láska, proč je i nenávisť?

Tam u nás doma měsíc nad obzor vystupuje a slavně, jako vítěz, vplouvá nad lesy. Přiložte ještě, chlapec, nějaká zima tu je. Podej mi harmoniku a zazpíváme si...

Psalí nám naši chlapec z daleké Austrálie a psali z Ameriky a psali z Londýna, že člověk neuteče a kdekoli ať žije, věčně se vrací domů a věčně vzpomíná -

Co asi dělá táta? Nakrmil asi koně a pod kamnovcem suší syrová polena. Snad setře s oka slzu. (Matka nevidí pro ně!) Mít ve světě dva kluky, na stará kolena...

Dnes vzpomínáme všichni a všechny více zebe. Jako by každý kopal své minulosti hrob a na dně hrobu našel studeně, šedé nebe. Vánoce bez domova, jste smutné dvojnásob.

Tomu zavřeli bratra a tomu umřel táta. (Pro všechno utrpení bych marně hledal rým!) Frantu prý pověšili a Jednovi se vdala. (S jiným se asi líbí dnes večer pod jmelím...)

Maminko, táto, ženo, - co nejdražšího kdo má, vy všichni naši bratři, rozváti do všech stran, dneska jsme všichni s vámi, jsme všichni s vámi doma, podáme vám ruce přes širý oceán

a je nám nějak lehký, tak jako doma kdysi, i když snad ještě slza náš pohled zaelání. Jsme s vámi všichni doma a tiše zpíváme si písničku o rybníku, který se nahání...

čem jsme toužili, a byl to nejkrásnější stromek, který jsme kdy měli. Děti ze vsi ho obdivovali po celé svátky. O vánocích r. 1916 bylo u nás umožněno uprchlým Polákům, aby si o půlnoční také zazpívali svou koledu, a na tu dojemnou píseň, kterou zpívali daleko od domova, dosud vzpomínám. Tak zaznělo českým kostelem polsky:

Lulajže, Jezuniu, moja perelko, perelko,

Lulaj ulubione me dzieciatio,

Lulajže, Jezuniu, lulajže, lulaj

Snad tehdy jedno oko Poláků i Čechů nezůstalo suché; z velké dálky přišly k nám poštou přání a vzpomínky. Bylo to tehdy od Vás z East Bernard v dalekém Texasu - od přítele Monsignora

Jos. C. Kunce, který nikdy nezapomněl na svou vlast; a právě toho roku nám napsal: „Třeba obnovovat staré přátelství a potěšit Vás s přáním z daleka. Zlata a stříbra nenesu, ale vinšuji zdar a Boží milost. Kež Vám Ježíšek požehná: když Jej máme, vše se dá unést.“ Jak jsme mu byli tehdy vděční za ta slova, nelze ani vypovědět.

Přijměte tuto vzpomínku na těžké doby naší vlasti a Vašeho zasloužilého a obětavého kněze - uvědoměle vlasteneckého Msgr. Josefa C. Kunce.

Pozdrav všem našim krajanům v USA, Kanadě a ve všech koutech světa. Nezapomínejte, prosím Vás, na nás!

K VÁNOCŮM

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, vánoční ozdoby na stromečky, panenky v krojích, kukuřičné panenky, rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, šálky na hlavu, mlýnky na mák, kráječ na knedlíky, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a jiné.

A proto je nejvyšší čas myslet na dárky.

Sušené hříbky imp. z Evropy:

Světlé, drobně krájené 1 lb. \$24.00, pošt. \$26.85 - 1/2 lb. \$12.50, pošt. \$15.15 - 1/4 lb. \$6.50, pošt. \$8.45.

Čokoládové ozdoby na vánoční stromek, krabice \$12.50, pošt. \$15.00. Mnohé jiné čokolády na skladě.

Kypřicí prášek do perníku, balíček 50c, poštou nejméně 3 za \$2.25.

DEKO přípravek k nakládání okurek a zeleniny, balíček 95c, poštou nejméně 2 za \$2.90.

Máme v prodeji vánoční přání v češtině, slovenštině a jiných řečích.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Dneska je mi třicet a smích mě přešel

Rozhovor s ředitelem, 30 let, ženatý, 2 děti, člen ROH.

Kde děláš?

Jezdím na osobáku na ředitelství.

To může být dobrý, ne?

Jó, byla to pohoda, než přišel nový ředitel. Vozil jsem jenom starýho nebo jeho sekretářku, když mu něco sháněla, nákupy nebo tak. Byli jsme spolu jedna ruka, chodil jsem k ní na kafe, všechno, co se děje, jsem věděl nejdřív a z první ruky. Když starý nikam nejel, měl jsem pohodu, kecal jsem po kanclech s holčkama, cigárko, kafičko, mladý kočičky. Ted' ale přišel nový ředitel, už mě nechce a pěkně to přitáh. Dřív tam byl fakt klid, pohoda, v práci jsem za 20 minut, nějaký ten benzin našetřím, takže to bylo docela prima i za ty peníze.

Nojo, jenže když ti řeknou, že pojedíš v pátek večer na konferenci nebo na recepci, tak jedeš. Samozřejmě můžeš odmítnout, na to máš právo, ale pak máš smůlu, všichni berou odměny a ty jenom čumíš; nó, anebo pak něco chceš vod nich a pěkně ti to vrátěj s ourokama. Seš prostě slouha, inventář. Když jich vezu víc, bavěj se přede mnou jako bych byl vzduch, zařízení auta. Nebo se ti každěj světuje, když jede sám. Jedním uchem tam a druhým ven, jinak to nejde.

Ředitelství. Pěkná banda. Platy maj, kamaráde, to bys mrkal. A nic neděláš. Kolem 4-5 tisíc v průměru, k tomu prémie, odměny, podíly, samozřejmě, když se plní, ale splní se vždycky. Nemají na to ani vzdělání. 75 % z nich má platovou výimku. Pochopitelně jsou ve straně a mají funkce. Každěj tam má nějakou funkci, dělá práci prospěšnou pro společnost. Samozřejmě, že v pracovní době, jak jinak.

Vidím, že je máš prokouknutý. To teda jo. Napovrch samé pane řediteli sem, pane náměstků tam, teda vlastně soudruhu, voni jsou všichni strašný soudruzi. Zachovávají dekorum, dokud se nevožerou. Pak to jsou dobytkové. Byli jsme někde v hotelu, náměstek pobil hajzl a uklízečka se mě ptala, co to je za prasce. Řek jsem jí, že to je zástupce ředitele, na což ona prohlásila, že to u ní není žádný zástupce, ale dobytek. Pak je v noci vezeš služební volhou, nad dálnicí vychází slunce, vedle tebe chrápe ředitel, a na zadním sedadle, jako dítě přikryté kabátem, chrápe náměstek. A ráno, jako kdyby nic: „Dobrý den, soudruhu řediteli.“ „Dobrý den, Stanislave.“

Stanislave. Ty prostě nejsi soudruh něco, ty jsi Stanislav.

Když nevidíš, neslyšíš, tak máš odměnu. Náměstek spal se sekretářkou, tak nemakala, nohy na stole a brala odměny. Novýho ředitele to ale nezajímá, sekretářka musí makat, no tak holt už náměstkovi nedává a ten má po legraci.

Proč nejdeš někam jinam? Vydělat prachy, třeba na autobusu? Kam? Jezdím jsem na autobusech u Dopravních podniků. Vyděláš si víc, to jo, ale v půl čtvrtý ráno musíš být v garáži, ve čtyři vyjíždíš a jezdíš celej den, pořád dokola. Na konečný máš pět minut, ani ne na cigáro. Ale těch pět minut, ty nejsou pro tebe, ty jsou na vyrovnání jízdního řádu. Posloucháš pořád nějaký kecy kdejaký báby, nemůžeš ji nic říct, protože když tě nahlásí, tak ti jdou prémie hned dolů. A jezdíš s pěkněma rachotinama, ty lepší, ty jsou pro straníky a pro ty zasloužilý.

Jak ses k tomu dostal?

Byl jsem na gymplu. Já tam nechtlí, ale fotr si to nenechal vymluvit. Tak jsem byl za půl roku venku. Šel jsem se tedy učít do fabriky, jsem vyučenej. Bylo to děsný. Mistr mi nechal udělat něco: 1 kus za 20 halibů. Než si vyfasuješ materiál, upneš, nastavíš - mně to trvalo 5 minut. Za hodinu jsem si měl vydělat 30 korun. Po těch dvacetníkách se do toho těžko vejdeš. Žádněj pokec, kafičko. Ráno, tak čtvrt hodinu, pokecáš s chlapama o televizi, o fotbale a pak jedeš až do svačiny. Deset minut a hned zase makat. V pondělí ráno, tak maximálně hodinu: co bylo na chatě a tak. Oběd to samý. Balíš tak půl hodiny před koncem, uklidit, osprchovat se, a přesně picháš. Celej tejděn. Pak jsem šel na vojnu, tam jsem si udělal papíry. Ted'ko mě práce docela baví. Fakt. Někdy jsem se do práce i těšil. Starám se o to auto pomalu jak o svoje, připravím, zkontroluju před jízdou, umeju a nevádí mi to. Je to prostě moje práce.

Jseš ženatej? Jo. Mám dvě děti, bohatě mi stačej. Byt máte, ne? Jo. Docela dobrej, to mi ale schnať fotr. A bych dostal větší byt, tak jsem se oženil, máme 3 + 1, jinak bych dostal garsonku. Jinak mám ojetou škodovku, taky od fotra. Koupili si nový a tohle nám nechali. A tak můžu

jezdít na sobotu a na neděli, nebo na prázdniny, na Berounku, fotr tam má chatu. No tak vidíš, byt máš, auto, možnost chaty na Berounce, v práci seš poměrně spokojenej, tak co bys ještě chtěl? To je přesně vono. Co bys ještě chtěl? Žít jako člověk bych chtěl. Normálně. Dyt' já nechci nic extra, já se nikam necpu, ale at' mě nechají normálně žít. Vždyť zijeme z ruky do huby, ze dne na den. Nic neušetříš, dyt' to znáš, tak co kecáš! Se ženou oba vyděláváme, ale nikde to není vidět.

Co to je, normálně žít?

Normálně žít? Jít se třeba někam pobavit. No kam pudeš? Dyt' je to ztracený. Jdeš si třeba večer zatancovat, v osm je už pino, musíš tam být v půl osmé, čekat frontu před mířím, no kde to sme, to je nějaká úroveň? Noční Praha? Dyt' je tady mrtvo. Večer jdeš po Václaváku a měd'a si vyhodí balón nebo se rozsvítí Strojimport. To je paráda, co? Noční Praha. Noční život. Jdeš do Narcisu nebo do Pěti P., samí chlapi, přijde jedna čtyřicetiletá štěrka, na ulici bys o ni nezavádil, a tam se můžou chlapi zbláznit. To není život. Prosim tě, kde to zijeme? Když vidím ty zoufalce před Tuzexem, jak stojí fronty na západní parfěmy, západní svetfíky, je mi jich fakt líto. Ale co to vlastně je, obchody jenom pro někoho, kdo to vymyslel, co to vlastně znamená? Když mi bylo osmnáct, tak jsem se tomu všemu smál. Dneska je mi třicet a smích mě přešel.

Dělají tady z tebe debila. Čteš noviny? To je hrůza. Nic se nedozvíš, co se děje ve světě, žádný technický novinky, samý kecy. Za všechno může tohle zasn... zřízení.

Jinde to je lepší?

Je. Byl jsem venku na tři dni, autem. To byla paráda. Řidiči té všude pouští, vyjíždíš z vedlejší, žádný čekání. Za tři dni jsem si na to tak zvykl, že jsem v pohodě přešel hranice a hned, tumáš. Pouštěl jsem, ze zadu na mě troubili, svítili, no rychle mě to přešlo. Ted' si dávám sedm let žádost o příslib, alespoň zase na tři dni, ale pořád nic. Chceš jet ven, za svý vydělaný prachy a klepeš se, jestli ti banka dá povolení, no co to je, co to vůbec je?

Tak emigruj?

Já bych jel hned, ale žena nechce.

Co bys tam dělal?

Jezdil bych, soukromě. Aut'ák

ti prodají na půjčku, kafe, prášky, to se dá vydržet. A žádný prašivky jako tady, sedíš si tam jak v osobáku. Pak bych se trochu zmohl, koupil bych si vlastní a bylo by to lepší. Za pět let bych byl na nohou, a neříkej mi, že ne.

To tady nevidíš žádnou perspektivu, nic?

Ne. Je to v pr... At' makáš nebo ne, stejně se nic nezmění, máš pořád stejně. Tisíc čtyři sta padesát základ, 12 hodin přesčasů, a tím to vadne. Proto je můj krédo nedělat. Tady ne. A nic se nezmění. Tady to drží hovada, ty jsou nejhorší. Ti ředitelé a tak, ti se otočí, ale nejhorší jsou hovada, tupci, omezceni. Jako je můj švára. Dať se na politiku. Nemohl dostudovat, tak se dal na politiku. Tady skončíš buď v kriminále nebo v bláznici. Normálně, to se prostě nedá. Musíš si ze všeho dělat strandu, jinak to nevydržíš, jinak se zblázníš.

Já se teda moc nepobavím.

Já jo. Televize je skvělá. Nejradší mám filmy z padesátých let, budovatelské. To se vždycky skvěle pobavím. Nebo ruský, ty jsou taky perfektní. Mám doma zpěvník ze školy, tak si ty písničky zpívám, to mě vždycky rozveselí:

...Ted' když máme co jsme chtěli, do rachoty zvesela, makat není otročina, která spadla na tebe, dneska, chlapi, to je jiná, dnes děláme pro sebe.

Vyhráme si rukávy, když se kola zastaví, hej rup! hola hej! hej rup! hola hej! do práce se dej!

(Rozmouval Adam Fiala)

(Pozn. redakce: Zase se vrátili někteří starokrajané - výletníci z Československa, zase je na nějakém pikniku posloucháte

opěvovat ty tři týdny lacíně dovolené. A zase slyšíte ta porovnávání o chudobě vesnic za starého Rakouska - Uherska i První republiky, jak jim o tom vyprávěli ještě jejich rodiče, a jak si dnes pohodlně lidé žijí na těch JZD, že se vůbec nenadřou, mají velké příplatky na udělané „jednotky“, už mají koupelny v domě a nemusejí obíhat zásep kolem hnoje do záchodové budky, mají dokonce svá auta, děti mohou zdarma studovat, když je neposílají ve škole na náboženství, lékařské ošetření mají také zdarma a jistotu pense. V komunistické straně prý ani nemusí být, hlavně, že se do něčeho nepletou, i když předseda MNV je bibec. Pak se ale přece jen ozval jeden muž světa zkušenější, který znal ze své vlastní zkušenosti První republiku před r. 1938, svět procesoval křížem krážem a jako American byl už také několikrát v Československu pod komunistickým režimem. Nic těm prvním „užaslým zpravodajům“ sice nebral, ale pěkně v klidu jim vysvětlil, proč si letos mohli za US dolary v Československu v hotelu i poroučet a vybírat, a pak jim docela jednoduše vysvětlil, že všude, kde lidé pracují je nějaký pokrok, a že i v USA se žilo před 50 - 60 lety jinak, než se žije dnes. Pak se ale odvážil docela moudře mluvit i o svobodě, policii, dnešním úplatkářství i v čs. nemocnicích, a nakonec se krátce zmínil i o tom postojí komunistického režimu, k náboženství a ke kritikům vládnoucí privilegované třídy.

V posledním čísle Svědectví(exilová revue z Francie) jsme našli výmluvné svědectví jednoho šoféra, jak vypadá skutečný život v dnešním Československu. Proto její i v jeho formě mluvené řeči otiskujeme s poznámkou: „Chytřému napověz...!“)

CZECH CHRISTMAS MUSIC

for your own listening pleasure
or gift giving - Available on cassettes

- *** PÍSNĚ VÁNOČNÍ: 19 KOLED sung in Czech by the Lonsdale Koledy Choir with organ and instruments.
- *** ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ: SONG OF THE BIRTH OF OUR LORD (Czech Christmas Mass) by Jan Jakub Ryba. This 1796 masterpiece is a charming pastoral choral work for choir, soloists, and organ sung in English by the New Prague Area Community Choir, directed by Sr. Anita Smisek, O.P.

Cassettes available for \$7.95

Songbook for Koledy Collection \$3.95

Order from:

Sr. Anita Smisek, OP
110 Columbus Ave. N.
New Prague, MN 56071

Make checks payable to Dominican Sisters
Add \$1.00 per order for postage and handling

Noworul Memorial Chapels

7658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Francouzská papežova POUŤ KE ČTYŘEM SVĚTĚM

Mohl-li někdo vytýkat dřívějším cestám sv. Otce trochu politického odrazu, měla ho tato třetí cesta do Francie (4.-7. října 1986) nejméně - byla to pouť k místům, posvěceným životem čtyř světců: především sv. Jana Marii Vianneye, nebeského ochránce všech kněží, kteří pracují v duchovní správě, od jehož narození letos uplynulo 200 let (8.5.1786 - 4.8.1859), Markéty Marie Alacoque (1647 - 1690), již vědíme za náš dnešní ráz úcty k Božskému Srdci Páně, Františka Saleského (1567 - 1622), biskupa ženevského, a Jany Františky Frémyot de Chantalové (1572 - 1641) zakladatelky sester od Navštívení P. Marie. K cestě došlo ve dny, kdy Francie byla pod dojmem atentátu, které si vyžádaly i oběti na životech - po ony čtyři dny však utichly; tím si vysvětlíme mimořádná bezpečnostní opatření, kterých použil antiklerikální tisk ke svým neupřímným výkladům. A pak tu bylo „proctví“ legendárního Nostradama z 16. století, podle něhož na papeže čeká smrt v městě nas soutokem dvou řek - Lyon, který byl zvolen na ústřední bod cesty papežovy, leží opravdu nad soutokem řek Rhony a Loiry; „nikde na mne nečeká tolik nebezpečí jako v Římě“, řekl prý Jan Pavel II., když se mu o prorocství zmínil.

Jako vždy jindy, jel „posílit své bratry ve víře“, tak to roz-

kázal Petrovi Kristus Pán, a svatý Otec to řekl v televizním poselství v předvečer cesty, avšak Francie, „prvorozená dcera církve“, tohoto posílení potřebovala víc než jiné země: jako známku poklesu náboženského života můžeme uvést, že lyonská arcidiecéze, kdysi kvetoucí kněžskými a faholními povoláními, neměla r. 1984 žádného novokněze, r. 1985 jednoho, letos tři. Poutí k světcům, kteří proslavili jihovýchodní Francii v celém světě, Jan Pavel II. chtěl přispět k reevangelizaci země, poukázat jí na její slavnou křesťanskou minulost.

Lyon

Na lyonském letišti přivítal papeže prezident Mitterand. Hned nato byla na programu velká ekumenická pobožnost v starobylém amfiteátru „Tři Galii“ - lyonské, akvitánské a belgické, podle slavného římského vojevůdce a historika Julia Césara - za přítomnosti zástupců církví protestantských, pravoslavné a arménské apoštolské, ve Francii početně zastoupených. V tomto amfiteátru položil r. 177 za císaře Marka Aurelia život pro Krista větší počet křesťanů. A právě toto mučednictví bylo pro sv. Otce východiskem, aby poukázal na nebezpečí, která hrozí víře, na modly, před kterými se musíme mít na pozoru. Nabádal jít dál na cestě k sblížení a jednotě křesťanských církví a připomněl, co pro ekumenismus vykonal lyonský kněz abbé Couturier - jeho myšlenku, že jen společným vnitřním obrácením dojdeme jednoty, při-

jal za svou II. vatikánský sněm. Závěrem svého projevu vyzval všechny věřící strany na celém světě, aby 27. října, kdy se zástupci mnoha náboženských vyznání budou v Assisi modlit za mír, zachovali klid zbraní a zamyslili se nad důvody, proč vlastně stojí proti sobě se zbraněmi v rukou. Toto povolání odevzdají představitelům válčících zemí a stran apoštolů nunciové, kde existují - Svatý stolec je má v 113 zemích - nebo předsedové biskupských konferencí, nebo místní biskupové. Novináři přirovnali tuto výzvu ke středověkému Božímu míru, ohlášenému u příležitosti událostí a svátků, týkajících se celého křesťanstva - dnes se však papež obrací ke všem, ať věří nebo ne.

Odpoledne byla mohutná mše sv. na stadionu Euroexpo; při ní prohlásil blahoslaveným kněze Antonína Chevrier (1826-1878) apoštola lyonských chudých, zakladatele řeholního sdružení, nazvaného „Prado“ podle tanečního sálu, ne zrovna dobré pověsti, v němž Chevrier začal svůj apoštolát. Chevrier dal za příklad uskutečnění přednostního místa, které v církvi mají mít a mají chudí - chudí po materiální stránce, ale též a v první řadě ti, jimž chybí Bůh; zmínil se též o „nových chudých“ naší doby, jsou to nezaměstnaní, cizinci, přistěhovalci, mladí, kteří nemohou uplatnit své schopnosti, nemocní, trpící - křesťané musí být mezi prvními, kdo jim pomohou osvobodit se od jejich tolika otroctví, nesmí přitom však ztotožňovat solidární boj s násilím, nenávistí, s ideologickými pozicemi, které by měly za následek ještě větší zlo, než chtěli odstranit.

Taizé - Paray-le-Monial

Den nato Jan Pavel II. jel do

Taizé, známého v celém světě svým ekumenickým klášteřem a chrámem Smíření a jako cíl poutí tisíců mladých všech náboženství, kteří sem přicházejí na dny duchovní obnovy a k společné modlitbě a tak přispívají k smíru a bratrství mezi národy. Svatého Otce přivítal sám zakladatel a převor kláštera bratr Schutz, který byl jeho hostem ještě jako arcibiskupa v Krakově - a kard. Wojtyla byl v Taizé už dvakrát, v r. 1964 a 1968. Jan Pavel II. přirovnal Taizé k prameni, u něhož se zastaví poutník, aby ukojil žížeň, a pak jde dál... Ty tisíce mladých, kteří byli právě v Taizé, vyzýval, aby se neomezovali na planou kritiku situace, aby nečekali, až se církevní instituce zlepší, ale sami ve svých církevních obcích přikročili k pozitivní práci. Členy kláštera, muže i ženy, mezi nimiž je i několik katolíků, nabádal, aby pomáhali mladým, kteří k nim přijdou, býti věrni církvi, k níž se hlásí, a víc a více vstupovati do tajemství, jímž je církevní společenství v Božím plánu. I když nepronesl žádnou velkou řeč, jak někteří čekali, návštěva v Taizé znamenala projev uznání pro významnou práci, kterou toto místo koná pro věc ekumenismu a mezi mládeží. (Taizé je protestantský klášter.)

Pro hustou mlhu musel sv. Otec jet z Taizé do Paray-le-Monial autem; v jeho klášteře Navštívení Panny Marie žila svatá Markéta Marie Alacoque. Jejím prostřednictvím, prosulými zjeveními Božského Srdce, volal Bůh do tehdejšího chladného lhostejného světa o Kristově lásce k světu a vybízel nahrazovat chlad a lhostejnost láskou a smírem. Od lásky Kristovy Jan Pavel II. v kázání při koncelebrované mši sv. přešel k lásce mezi lidmi a v rodinách - v

jejím nedostatku, v „kamenném srdci“, v nedostatku té pravé lásky, která se obětuje a nezištně dává milovanému a dětem, viděl hlavní příčinu krize dnešní rodiny: odsoudil lehkovážnost, s jakou se lidé dnes dívají na manželství, jeho rozklad a hlavné odmítání dítěte, které je přece květem, pučícím na vzájemné manželské lase. Závěrem krátkého proslovu před poledním Anděl Páne připomněl, že na zítřejší den, 6. říjen, OSN vyhlásila Den osob bez přístřeší - důstojný příbytek je jedna z prvořadých lidských potřeb a práv, řekl. Před odjezdem z Paray-le-Monial ještě navštívil kapli v klášteře sester, v níž omilostněná Markéta Marie měla své zjevení a v níž je též pochována, a pak v přilehlém klášteře jezuitů kapli s ostatky bl. Klaudia Colombiéra, Markétina duchovního vůdce a zpovědníka. Tam odevzdal generálovi jezuitů P. Kolvenbachovi list, kterým vyzývá členy jeho řádu, aby horlivě šířili úctu k Božskému Srdci - kdysi jim svěřenou prostřednictvím sv. Markéty Marie - protože je částí spirituality církve a odpovědí na potřeby naší doby.

V Lyoně na stadionu Gerland na něho čekalo na 50 tisíc mladých. Zůstal s nimi tři hodiny: jako obvykle, bylo to pásmo recitací, zpěvů, dialogu a tematických baletních výstupů. Jan Pavel II. ve svém projevu odpověděl na některé z těch 15.000 otázek, které mu předem odevzdali: mají si být jisti svou vírou, jako si je jist on, pak nebudou mít pochybnosti, církve není klub spravedlivých, ale společenstvím hříšníků, kterým bylo odpuštěno, mluvil taky o jejich úkolu v církvi, ve světě, nemají se stydět za víru, podávat o ní svědectví, dát své síly ve prospěch trpících, do služeb církve. Celý den byl zakončen uměleckým ohňostrojem.

Ars

Pouť ke hrobu Jana Maria Vianneye, svatého faráře

Všem našim dobrým lidem v USA a v Kanadě, v Evropě, v Austrálii a na celém světě, zvláště pak těm všem našim přátelům a známým v Chicagu a okolí,

jmenovitě pak všem spolupracovníkům v Klubu „Domov“, v Hlasu Národa a ve Velehradu
přeji

milostiplné svátkv Božího narození a požehnaný rok 1987

A někdy si na nás dva vzpomeňte modlitbičkou. Já se za vás všechny modlím pravidelně.

František Šebek

POŽEHNANÝ
NOVÝ ROK 1987

přeje

Svec & Sons
FUNERAL HOME

6227 W. Cermak Rd., Berwyn, Il. 60402

Phone 424-2050

Cleveland, Ohio

POŽEHNANÝ NOVÝ ROK
PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM
PŘEJE

Václav Hesoun

arského. tvořila hlavní důvod celé cesty. Cestou do Arsu se Jan Pavel II. zastavil v dědině Dardilly, v chudíčkém rodném domku tohoto nebeského ochránce farářů, v němž je ještě mnoho uchováno v původním stavu. Celé dopoledne pak strávil v kruhu seminaristů, kněží a biskupů - bylo jich na 5.000. On sám vedl pro ně duchovní obnovu. Na citátech z Písma a výročí Jana Vianneye jim připomněl vznešenost a nenahraditelnost jejich kněžství, odmítl názor, že by kvůli nedostatku kněží někdy církevní obec mohla pověřit laika, bez svěcení, aby plně slavil Eucharistii, ale nezakrýval oči ani před těžkostmi, které kněz při své práci může zkusit - dodával jim důvěru a naději v pomoc Toho, který je ke kněžství povolal. Odpolední mše svatá pro věřící na prostranství před bazilikou, v níž je Vianney pochován, byla holdem tomuto knězi, který je stále vzorem všem kněžím a také věřícím, aby kněžím pomáhali budovat Boží království. Jan Pavel II. navštívil též přilehlý kostelík se zpodobněním, v níž Vianney zpovídal až 16 hodin denně, a farní budovu s primitivním křem a s pytlíkem, v němž uchovával svůj týdenní pokrm - pár brambor, uvařených na týden...

Annecy

Poslední den svého pobytu ve Francii jel do Annecy, kde žili svatí František Saleský a Jana Františka Fremoyot-de Chantalová - František, biskup ženevský, který především svou zbožností, mírností a laskavostí přivedl zpět do církve desetitisíce kalvinistů a který spolu se svou duchovní dcerou Janou Františkou založil řád Navštívení P. Marie; podle původního plánu měly navštěvovat a ošetřovat chudé nemocné a jejich inspirací měla být úcta k tajemství navštívení P. Marie u Alžběty - odtud jméno řádu; na nátlak církevních představených však zůstaly rozjímavým řádem s přísnou klauzulou, jak to bylo tehdy u sester obvyklé - ideál sester, volně vycházejících z kláštera, uskutečnil až později sv. Vincenc z Pauly svými Sestrami lásky. Jan Pavel II, poklekl u hrobu obou světců ve velké bazilice Navštívení a pak při mši svaté pod širým nebem dal Františka za vzor biskupům, kněžím a novinářům - pro rozšíření a lepší znalost víry napsal a vydal řadu knih, např. Filoteu Úvod do náboženského života, a brožurek, takže je nebeským ochráncem katolických spisovatelů a novinářů - a svatou Janou Františkou ženám ve všech životních stavech, jako dívky,

manželky, matky, vdovy a řeholní sestry. - Kromě sester Navštívení a jiných řeholních skupin, které se odvolávají na svatého Františka Saleského, přišla na tento den do Annecy také početná skupina řeholní rodiny salesiánů Don Bosca - ten v tichosti a mírnosti anneského světce viděl svůj vzor pro práci s mládeží a po něm nazval své duchovní syny.

Zpět v Lyonu ještě promluvil k profesorům a studentům tamní Katolické univerzity: zas se vrátil ke svému oblíbenému tématu „kultura a víra“; zval je k práci za kulturu opravdu lidskou, která jen vyzvedne křesťanské hodnoty osobní důstojnosti člověka a jeho plného pozvednutí.

Profesorům teologie dal za vzor svatého Ireneje, lyonského biskupa a mučedníka. Irenej patřil k prvním, kdo hleděli křesťanské pravdy, zděděné od apoštolů, vyslovit podle mentality svého světa, vpravdě pěstoval křesťanskou antropologii: velikost člověka je mu holdem velikosti Boží a velikost Boží nejvyšším dobrem člověka. Krátce ještě pozdravil představitele místní obce židovské a mohamedánské - tento poslední pozdrav byl pro novináře jako by napomenutím Francií, aby v tyto dny atentátů nepodlehla pokušení rasismu vůči svému arabskému obyvatelstvu.

Jménem Francie se rozloučil se sv. Otcem na lyonském letišti její ministerský předseda Chirac. Jan Pavel II. děkoval všem za nečekané přijetí, ještě naposled připomněl, kolik světců dala Francie církvi, a zvláště uvedl ty, u jejichž hrobu poklekl - „mějte srdce chudého, říká nám blahoslavený Chevrier; otevřte se milosrdenství a od-pouštění Božimu, naléhá svatý farář arský: přiblížte se ke Kris-

tovu Srdci, radí nám Markéta Marie, aby změnilo vaše srdce kamenné za srdce z masa a krve; dejte se proniknout radostí, která tryská z lásky k Bohu a z lahodnosti bliženské lásky, připomíná nám svatý František Saleský“; znovu odsoudil terorismus a Francií přál pokojný život ve vzájemné spolupráci a snášenlivosti.

Papežova cesta byla pro velkou většinu novinářů, i francouzských, a také pro její církevní organizaátory překvapením. Jan Pavel II. opravdu probudil klimající francouzskou katolickou duši. „Není ještě jaro, vyjádřil to jeden, ale ledy roztávají, protože skryté teplo se dere nahoru.“ Ukázala to masová účast při veřejných shromážděních; až na mši v maličkém Arsu - vesnice o 700 obyvatelích - připravená prostranství nestačila a policie mluvila o stasisích, na stadion v Lyonu přišlo na 70 tisíc mladých; v r. 1980 šly za papežem v Paříži jen poměrně malé skupiny. - A náš Nostradamus? Papež nepříjel v pravý den, řekl mluvčí lyonského sdružení „proroků“, a pak je to vina novinářů, kteří svými přemrštěnými zprávami vyvolali bezpečnostní opatření, která znemožnila už jen přípravu jakéhokoliv atentátu. Nostradamovi tedy papež má co děkovat za svůj život...

Petr Ovečka

dstavitelé národů a válčících skupin symbolickým gestem podpoří modlitbu téměř všech světových náboženských vyznání, dokáží, že i pro ně násilí není posledním slovem ve vztazích mezi lidmi a národy.

Proto závěrem naší ekumenické pobožnosti, v tento svátek svatého Františka, apoštola evangelního míru, z tohoto města Lyonu obracím se ke všem válčícím stranám na celém světě s planoucí a naléhavou výzvou, aby zachovali alespoň po celý den 27. října úplný klid zbraní.

Nechť toto příměří je válčícím stranám výzvou, aby započali, nebo aby pokračovali v reflexi nad důvody, které je vedou k tomu, aby násilím spojeným s tolika lidskými misériemi, hledali to, co by mohli dosáhnout upřímným vyjednáváním a jinými prostředky, které jim poskytují právo.

S touto výzvou se obracím i k těm, kdo hledí dosáhnout svých cílů terorismem a jinými formami násilí. Kéž se co nejdříve vrátí k vpravdě lidským citům.

Kéž tyto osoby a všichni, kdo je k násilí podněcují, kéž všechny národy a strany ve válce uposlechnou hlasu, jímž se Bůh obrací k jejich svědomí. Kéž uváží volbu těch, kdo věří a jednomyslnou touhu mírumilovných lidí a připojí se k těm, co se modlí, a připojím se k všeobecnému příměří 27. října podají svědectví, že i v nich existuje

tuje touha učinit co nejdříve konec násilí zbraní; bude to ke cti Boží a ke klidnému životu lidí. (Závěrem ekumenické pobožnosti v lyonském stadionu „Trois Galii“, 4. října)

Dnešní modly

Křesťané Lyonu, Vienny a Francie, jak nakládáte s dědictvím svých slavných mučedníků? Jistě, dnes vás už nepředhazují šelmám a nezabíjejí vás pro Krista. Nelze však popírat, že dnes křesťany tíží jiné úskočné formy zkoušek: jsou to například myšlenkové proudy, způsob života a nejednou dokonce zákony, které odporují opravdovému smyslu člověka a Boha a které podkopávají základy křesťanské víry v životě osobním, rodinném a společenském. Křesťané už nejsou týráni, naopak mají všechny svobody a všechna práva, existuje však konkrétní nebezpečí pro jejich víru v tom, že je jakoby uvězněna v prostředí, které se snaží ji odsunout a vytlačit do pouhého soukromého života. Velká indiference mnohých vůči evangeliu a mravním jednání, které víra vyzáduje - není to snad dnes jistě vzdávání obětí různým modlám, jako jsou sobectví, luxus, požitkářství, rozkoše, vyhledávání za každou cenu a bez jakýchkoliv mezí? Taková forma nátlaku a lstivého svádění (Dokončení na str. 12)

**Z PROJEVŮ VE FRANCII
Jan Pavel II.**

Výzva k příměří 27. října

Naše společná modlitba 27. října za pokojnou budoucnost lidstva bude mít ovoce jen v té míře, v jaké se ti, kdo stojí proti sobě se zbraněmi v rukou, aktivně připojí k této iniciativě. Jestli politici a vojenští pře-

**VYHLÁŠENÁ ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
v nejkrásněji česky vyzdobené restauraci**

5734, Čermákova tř. Cicero. III.
☎ 652-0795

přeje
všem svým zákazníkům, přátelům a krajanům
ŠTASTNÝ A VESELÝ NOVÝ ROK
plný zdraví a osobní pohody.

Dvanáct výběrů jídel - výhodné zařízení pro bankety až pro 300 lidí, bezplatné parkoviště - otevřeno každý den.
V pátek a v sobotu večer vyhrává u nás náladová hudba.
Od pondělí do pátku sleva pro „Senior Citizens“; cokoli si vyberete - platíte \$3.95 s kávou a zákuskem.
Navštivte náš pivní „Sklípek“; od května do října pak náš zahradní restauraci.

TEŠÍME SE NA VÁS!

**ŠTASTNÝ A VESELÝ
NOVÝ ROK
VŠEM NAŠIM
MILÝM ZÁKAZNÍKŮM
SPOLKOVÝM PRACOVNÍCÍM
A VŠEM NAŠIM KRAJANŮM
ZE VŠECH GENERACÍ
UPŘÍMNĚ PŘEJÍ**

**rodina ONDRUŠŮ
a zaměstnanci fy:**

Ondrus & Son

• DRAPERIES • CURTAINS • BEDSPREADS • BEDDING
6533 Cermak Rd. • Berwyn 484-1700

Established 1935 Mastercharge - Visa

Budapešť. — Maďarsko bylo první komunistickou zemí, která se pokusila pod Kádárovým vedením zavést do svého systému plánované a řízené státní ekonomie některé praktiky západního kapitalismu, aby se dosáhlo toho, aby i marxistická ekonomie přinášela lidu hmotný blahobyt. Sovětský svaz - i když nerad - toto pokusnictví dovozoval, protože nemůže zapomenout na ztráty z r. 1956; považoval tedy raději Maďarsko za svou „ekonomickou laborator“ - (stejně jako asi považuje Československo za svou „laborator“ pro vyhlazení náboženství) - a vládní mluvčí v Moskvě přiznali, že Gorbačov ve svých návrzích na ekonomické reformy SSSR se inspiroval z některých maďarských zkušeností. Maďarsko opravdu dosahovalo - na krátký čas - obdivuhodných výsledků. Obchody - aspoň v Budapešti - byly plné zboží, což vyvolávalo jakousi závist u návštěvníků z jiných „bratřských socialistických zemí.“ Maďarská komunistická vláda Jánoše Kádára dovolila zejména tři změny směrem ke kapitalismu: dovolila liberalizaci obchodu se Západem; podnikům dala větší autonomii; občanům bylo dovoleno malé soukromé podnikání - (pěstovat zeleninu, chovat drůbež i vepře, vykonávat některé opravy a údržby, atd) - ke zlepšení svého spartánského socialistického údělu. Ve svém základě však maďarská ekonomie musila zůstat marxistickou. Záhy se však poznalo, že to nestačilo; po začátečních úspěších se i tato poopravená ekonomie „udýchala“ a stagnovala, protože marxistický režim ji „ustříhával křídla“ k dalšímu rozletu. Ročně sice vzrůstala asi o 1.1 % - což je velmi málo - a ještě přitom veskerý vzrůst jí byl zajištěn nikoliv v jejím zestrátněném sektoru, ale právě jen v sektoru omezené privátní hospodářské iniciativy. V r. 1985 maďarská ekonomie prošla dokonce recesí ve výši jednoho procenta. I když maďarská komunistická strana už v r. 1982 dovolila další opravu ekonomie podle kapitalistického vzoru tzv. „malou ekonomii“ - (která se dnes rozšířila na celé tři čtvrtiny maďarských pracovních sil) - přistoupila koncem r. 1985 k dalším reformám marxismu. Dovolila maďarským občanům vykonávat vedle svého normálního zaměstnání v továrně či v zemědělském družstvu - po skončení normální pracovní doby a o víkendy - ještě druhé zaměstnání, na

národních podnicích, s použitím materiálu, poskytnutého týmiž podniky. V tomto svém druhém zaměstnání dělníci pracují pro sebe, jako soukromí řemeslníci či podnikatelé na Západě. Zlepšení maďarské ekonomie však bylo opět nepatrné a krátkého trvání. Už v roce 1986 maďarský zahraniční obchod měl schodek 580 milionů dolarů; vývoz na Západ se sice zvýšil o 1.7 % avšak dovoz ze Západu se zvýšil o celých 9 %! Celá platební bilance s cizinou dosáhla schodku 900 milionů dolarů, což bylo dvakrát více než v roce 1985. Přitom má Maďarsko zahraniční dluh vůči Západu ve výši 13 bilionů dolarů a vůči SSSR 1.3 bilionu dolarů. Ekonomové vytýkají sektoru maďarské „malé ekonomie“, že trpěl stejnými nedostatky jako marxistické ekonomie, protože národní podniky poskytovaly potřebný materiál a braly zodpovědnost za prodej vyrobených produktů. Ti, kteří v rámci této ekonomie byli vskutku výkonní, nemohli přesto uplatnit svou iniciativu a podnikavost. Kromě toho pracovníci soustředili svůj zájem a svou péči na tento vedlejší zdroj svých příjmů a zanedbávali své hlavní zaměstnání na národních podnicích. Absence v normální práci prý dosáhla hrozivých rozměrů. Komunistická vláda pak v obavě, že by v Maďarsku mohlo dojít k opravdové ekonomické krizi, se tedy letos v listopadu rozhodla jít ještě dále kapitalistickou cestou: rozhodla decentralizaci velkých podniků, spojenou s bankovní a daňovou reformou. Tyto reformy mají hlavně povzbudit a přitáhnout nové investice v průmyslu, a to i v oborech, kde je třeba počítat s jistým rizikem. Západní odborníci v ekonomii však říkají, že ani tyto reformy nezlepší stav maďarské ekonomie natrvalo. Po začátečním rozmachu prý zase začne záhy stagnovat; zdravý finanční stav je sice nutným předpokladem pro prosperující ekonomii, není však jedinou podmínkou k dosažení tohoto cíle. Maďarsko chtělo-li by se úplně „postavit na nohy“, musilo by adoptovat hlavní požadavky ekonomie svobodného trhu a svobodného podnikání. Soukromý sektor, který dnes představuje jen 10 % národního hospodářství, by musil být podstatně rozšířen, protože soukromí podnikatelé vedou své podniky účinněji než to může činit byrokratická vláda. Maďarsko by také musilo buď prodat nebo zavřít asi třetinu svých zestrátněných podniků, které jsou dnes silně ztrátové a zastaralé. Maďarská ekonomie bude opět zajišťovat

LETEM

hmotný blahobyt občanům jen tehdy, zřekne-li se svého marxistického dogmatismu a přejde-li cele k tržní ekonomii. Tím by se ale systém řízené a plánované ekonomie dostal na smetišť, a to ani Maďarům Moskva zatím nedovolí udělat. Někteří pozorvatelé říkají, že k tomu však může dojít, až bude v Maďarsku odstraněn, či až „dobrovolně“ odstoupí, skalní komunističtí Kádár. Toto však je velmi problematické, protože i Jánoš Kádár může dělat pouze to, co mu Moskva dovolí.

Amman. — Jordánská vláda si najednou uvědomila, že nyní - za vlády izraelské koalice Likud - není žádná naděje na to, aby se došlo k rozumnému a objektivnímu vyřešení otázky izraelské okupace území Předjordánie a Gázy. I po svém rozchodu s organizací PLO a jejím předsedou Yasserem Arafatem sice ztratila naději na dosažení míru na Blízkém východě, ale teď přímo cítí, že všechna ochota k jakémukoli vyjednávání s Izraelem „zamrzla“. Proto král Hussein a jeho poradci adoptovali jinou strategii pro zajištění budoucnosti Palestinců v zabraných územích: zvolili cestu jejich ekonomického rozvoje pomocí ciziny. Sám Peres s tímto plánem prý v zásadě souhlasil. Při konferenci v Ammanu ve dnech 8.-10. listopadu 1986, jordánské autority jednaly o této věci s pozvanými zástupci různých zemí a cizích finančních ústavů, včetně Spojených států, Kanady, Japonska, zemí Evropského společenství, arabských zemí, Světové banky a Mezinárodního měnového fondu. Jordánská vláda požádala přítomné, aby se snažili dosáhnout od svých zemí a peněžních ústavů rozhodnou účast na financování pětiletého plánu pro rozvoj ekonomie obou palestinských území, zabraných Izraelem.

Uskutečnění tohoto plánu by si ale vyžadovalo mezinárodní pomoci ve výši 150 milionů dolarů ročně; Jordánsko samo není schopno tento potřebný obnos poskytnout. Avšak za tento - poměrně skromný příspěvek - by se dosáhlo aspoň toho, že ekonomie by se v těchto územích přestala zhoršovat a jejich obyvatelstvo by nebylo nuceno se stěhovat do zahraničí což nehrává jen Izraeli. Zároveň by se snížila ekonomická závislost těchto území na Izraeli a Palestinci by mohli uplatňovat svou soběstačnost. Podle údajů jordánské vlády z bou zemí však

SVĚTEM

už vyemigrovalo v letech 1967-84 na 275 tisíc Palestinců a dalších 90 tisíc musí hledat práci v Izraeli, protože doma práci nenaleznou a Izrael „je na koni“. Obě území jsou dnes - po Spojených státech - nejlhavnějším obyvištěm pro izraelské výrobky. Zatím však jen USA slíbily svůj finanční příspěvek na jordánský plán; v r. 1986 jejich příspěvek obnášel 4.5 milionu dolarů; v r. 1987 má být zvýšen na 15 milionů dolarů. Země Evropského společenství však jeví k tomuto plánu nedůvěru, protože vláda v Ammanu dnes usiluje v zabraných územích o odstranění vlivu PLO. Ze stejného důvodu také mírně arabské vlády, jichž delegáti se zúčastnili konference v Ammanu, projeví sice „zdvořilý zájem“ o jordánský plán, ale tím to končilo. Nic nezmenilo prohlášení jordánské vlády, že její úmysly jsou čisté, a že Jordánsko si nečiní žádné nároky na tato území. Evropské země nakonec slíbily přímou výpomoc obyvatelům těchto území - mimo jordánský plán - a usnadnění vývozu jejich zemědělských a průmyslových výrobků. - Nezodpověděna však zůstává otázka, jaký postoj zaujme nová izraelská vláda Jicchaka Shamira vůči tomuto jordánskému plánu. Jordánsko samo uznává, že to vše zůstává „neznámou veličinou“, avšak v celé této věci počítá s pomocí mezinárodní komunity, která v tom je samozřejmě na rozpacích!

Tokio. — Japonská ekonomie, stejně jako americká, prochází údobím hluboké přeměny. Stav různých průmyslových odvětví - jako jsou stavba lodí, ocelářství, důlní těžba, automobilová výroba a jiné - byl po léta stagnantní a nyní dokonce rychle upadá. Jeden z důvodů je konkurence ze strany rozvojových zemí, včetně Jižní Korey, jichž výrobky jsou modernější a levnější. Japonská ekonomie prochází tedy dobou „restrukturace“, která se ještě umocní v r. 1987; ministerský předseda Yasuhiro Nakasone chce provádět svou ekonomickou politiku tímto směrem: přiznává, že tradiční průmyslová odvětví, která dříve tvořila základnu japonské ekonomie, ustupují do pozadí a jsou nahrazována obory vysoké technologie a sektorem služeb. Ví také, že dnešní vysoká hodnota yenu na peněžním trhu tento vývoj uspišila už od podzimu r. 1985. Cizina se proro stále méně

zajímá o produkty japonského tradičního průmyslu a upadající podniky pak musejí propouštět tisíce svých zaměstnanců z práce. Nezaměstnanost je dnes v Japonsku ještě sice velmi nízká - ve srovnání se západní Evropou a Spojenými státy - (v tomto roce dosáhla pouze výše tří procent) - avšak bude dále vzrůstat. V Japonsku je také definice nezaměstnanosti více restriktivní než ve Spojených státech, a proto podle amerického měřítka je v Japonsku více nezaměstnaných než se tam úředně udává. - Japonské podniky ovšem - pokud mohou - pomáhají dělníkům, kteří musejí propustit: buď jim svěří jinou, méně placenou práci, anebo je převedou na některou ze svých filiálek sdružených podniků. Předčasně je poslou do výslužby, či střídavě propouštějí dočasně z práce určité kategorie svých zaměstnanců. I taková pomoc je však často dělníkům málo vítaná. Americké podniky si s tím nedělají žádné problémy. Dělník je prostě propuštěn, může si zažádat o podporu v nezaměstnanosti a věc je skončena. - Mnohé podniky se už nevyplácejí a musejí být zavřeny. V přítomnosti se tak často stává v případě dělníků loděnic a uhelných doů. Budoucnost stavby lodí je prý v Japonsku málo slibná; proto jsou podniky zavírány jeden za druhým a jejich zaměstnanci jsou propouštěni. Také japonským uhelným dolům prý už „zvoní umíráček“. Japonské ocelárny dávají přednost cizímu uhlí, které je třikrát levnější než japonské. V okolí města Yubari bylo dříve 32 uhelných dolů; nyní tam zbývají už jen dva. Společnost „Hokutan Mayachi“ na ostrově Hokkaido bude musit zavřít svůj důl, protože blízká ocelárna se o její uhlí už nezajímá; tím 1.200 horníků ztratí svou práci. V japonském ocelářství je situace ještě horší, než se obvykle myslí. V tomto roce pět velkých japonských ocelářských firem utrpí celkové ztráty ve výši několika bilionů dolarů, proto se snaží prodávat své akcie pod jejich skutečnou hodnotu jiným firmám. „Kobe Steel Ltd.“ a „Nippon Steel Corp.“ musejí hledat cesty, jak snížit své výlohy za pracovní síly, aby mohly pokračovat ve své činnosti; „Kobe Steel“ musí snížit tyto výlohy o 15-20 procent. Méně ekonomicky silné automobilové podniky musejí omezovat svůj pracovní personál. Také banky propouštějí část svých zaměstnanců z práce,

jednak kvůli silné konkurenci, jednak kvůli tomu, že dnes mnohé bankovní práce mohou být levněji vykonávány pomocí kompjutů. - Japonsko bylo v poválečné době považováno za ekonomický zázrak stejně jako NSR. Nyní však dospělo do období přechodu k nové „poprůmyslové“ struktuře národního hospodářství. Toto období přechodu se dostavilo dříve, než se čekalo, a proto potřebné změny jsou prováděny brutálněji, než je žádoucí. Základní tradiční průmyslová odvětví, která upadají, propouštějí své dělníky, nezaměstnanost stoupá a najednou je nadbytek pracovních sil, jejichž životní úroveň klesá. Vysoká hodnota yenu pak tento ekonomický úpadek ještě více urychluje. Je nebezpečí, že Japonsko by se mohlo stát bohatou zemí, kde velká část obyvatelstva by žila ve velké bídě. Vláda musí nyní hledat cesty, jak této katastrofě předejít, protože japonští komunisté už dávno čekají na příležitost „dokázat národu,“ že kapitalismus je v troskách a revoluční budoucnost patří jim.

● ● ●
Manila. — Dne 21. srpna 1983 byl na letišti v Manile zastřelen vůdce politické opozice proti Marcosovi - Benigno Aquino, manžel dnešní demokraticky zvolené prezidentky Filipín. Filipinští generálové tehdy prohlásili, že jeho vrahem byl prý komunista Rolando Galman, kterého vojáci ihned na letišti zastřelili. Vládní komise, která Aquinovu vraždu pak vyšetřovala, dospěla prý zcela nestranně k závěru, že tuto vraždu zosnoval 25 důstojníků, v čele s generálem Marcosovým nohlédem Fabiamen Verem, a jeden civilista. Soud, který se pak touto věcí zabýval, na tajný Marcosův nátlak v prosinci 1985 prohlásil všechny ovíněné za nevinné a potvrdil původní verzi generálů, že prý Aquino byl zavražděn komunistou Galvanem. Galvanova žena mezitím záhadně zmizela. - Po svržení Marcosova režimu však Nejvyšší soud Filipín prohlásil proces s gen. Verem a jeho 25 společníky za soudní komedii, zorchestrovanou Marcosem, a nařídil nové vyšetření celé této vraždy. Dodnes se však neví, zda nový proces s Aquinovými vrahy se vůbec bude konat, protože státní obrana vůbec popírá autoritu soudu k otevření nového procesu o věci, která byla - podle listy filipinského zákona - už „definitivně pravoplatným soudem“ rozhodnuta. Může to prý trvat rok či více, než budou slyšeny všechny legální argumenty proti novému procesu, a než bude možno na tyto

argumenty náležitě odpovědět. Vrchní státní žalobce Raul Gonzales oznámil 19. prosince, že byl objeven nový civilní svědek, který prý byl „mnohokrát“ osobně přítomen při schůzích, na kterých důstojníci tajně připravovali zastřelení Aquina. Odmítl však zatím udát jak jméno tohoto svědka, tak i jiné podrobnosti. Řekl pouze, že tento svědek není ani dnes ochoten veřejně před soudem vypovídat ze strachu o svůj život. Z dřívějšího vyšetřování Aquinovy vraždy jsou známi ještě dva jiní civilní svědkové, kteří tvrdí, že viděli na vlastní oči, že Aquina zastřelil jeden voják vládní armády. Z toho všeho vyplývá, že armádní činitelé byli zřejmě v atentátu na Aquina „namočení“ a více ze strachu - zachránit svou vlastní kůži než ze sympatií s Marcosem - chtějí systém celou věc utulit a „postavit k ledu“. - Marcos se přitom se svou rozvažovací chutí ve svém luxusním exilu na Havajských ostrovech hrozně nudí a rád by se vrátil na své rodné Filipíny, aby mohl „bojovat“ proti komunismu, jehož vzrůst - jak se stále jasněji ukazuje - zavinil sám svou prachobyčejnou chamtivostí a neochotou provést neodkladně potřebné a nutné sociální reformy v zemi, počínaje zemědělskou reformou. Vždyť je už přece dnes všude na bíledni, že je nejprve třeba vzít komunistickým heslům o jejich „sociální spravedlnosti“ výt z plachet rozumnou a spravedlivou sociální politikou nežli čekat, aby se revoluční opozice - pomocí Moskvy - zorganizovala a vyzbrojila a pak teprve proti ní bojovat se zbytečnou ztrátou na lidských životech a neúměrných vojenských rozpočtech, z jejichž zbytečně vyhozených peněz se mohlo na Filipínách už dávno mnoho potřebných věcí vybudovat.

● ● ●
Moskva. — Noviny „Pravda“ u příležitosti 80. výročí nedožitých nerozenin soudruha Leonida Brežněva, vychválily „do nebe“ různé pokroky, učiněné v SSSR za jeho vlády od r. 1964 až do jeho smrti 10. listopadu 1982. Zejména byly pochvalně vyzdvíženy sovětské pokroky ve vesmírovém programu, v moderní industrializaci země a ve zlepšení vztahů Moskvy s Washingtonem. Zároveň jej však noviny „Pravda“ také kritisovaly, což si dosud žádné jiné sovětské sdělovací prostředky nedovolily. Učinily jej zčásti zodpovědným za špatný ekonomický stav Sovětského svazu v posledních letech jeho vlády! Prý se dopouštěl osobního favoritismu

a snažil se zakrývat špatný stav sovětského hospodářství. Úsilí o nápravu je prý činěno teprve nyní za vlády soudruha Gorbačova a oba Brežněvovy nástupci - Andropov i Černěnko - jsou zcela opomínáni. Že by se v Moskvě rodil nový „kult osobností“?

● ● ●
Ženeva. — V úsilí vyhnat ceny zemního oleje až na 18 dolarů za barel, ministři olejových těžby zemí kartelu OPEC rozhodli na své schůzi v Ženevě 19. prosince, že denní těžba kartelu má být snížena ze 17 milionů barelů na 15,8 milionů. Zároveň byla zakázána praktika prodávat levněji olej těm zemím, které se chtějí samy postarat o jeho přepravu z Blízkého východu na místo určení. Jediný Irak však odmítl podepsat toto rozhodnutí, kterým by se jeho denní těžba snižovala z 1,6 milionu barelů na 1,466 milionů. Odmítl přijmout jakékoliv snížení své těžby, protože prý nutně potřebuje peníze za svůj olej na pokračování ve válce s Iránem. Irán proto navrhl, aby byl Irak z kartelu vyloučen, což se zatím nestalo.

● ● ●
Washington. — Zde je několik statistických údajů ze života ve Spojených státech: podle magazínu „Appliance“, vlastní americké rodiny procentuálně toto domácí nářadí: 99,9 % domácností vlastní ledničky, 70 % jich vlastní automatické pračky, 62 % vlastní elektrická kuchyňská kamna, 50 % jich vlastní elektrické sušičky na prádlo, 49 % vlastní mikrovlnné ohříváče, 47,5 % vlastní elektrické umývačky na nádobí, 42,5 % vlastní kuchyňská kamna na přírodní plyn, 27 % jich vlastní elektrický chladič vzduchu, 100 % jich má televizi a téměř na každou rodinu připadají dvě auta. Podle zprávy Mirodního statistického úřadu žije dnes ve Spojených státech 2,22 milionu dvojic pospolu jako manželé, ačkoliv žádné manželství neuzavřely, vloni žilo tímto způsobem 1,98 milionu dvojic. Jen podle statistik chicagské policie se v „Chicagoland“ asi 90 % mladých dvojic dnes rozhodne „žít spolu“ bez uzavření manželství; pouze asi 10 % ve všech věkových kategoriích se ještě zajímá o to, aby svůj svazek upevnili zákonným manželstvím. - Podle zprávy „Dun and Bradstreet Corp.“, od roku 1979 v USA rychle stoupá počet ekonomických podniků, které vyhlásily bankrot. V r. 1979 jich učinilo úpadek asi 7,500, v r. 1981 více než 15,000, v r. 1982 už skoro 25,000, v r. 1983 asi 30,000, v r. 1984 více než 50,000

a v r. 1986 jich bude více než 55,000. - Podle zprávy „Beverage World“ připadalo v r. 1985 v USA na osobu 43,3 galonů různých vypitých limonád (soft drinks), 24,8 galonu piva, 10,6 galonu ovocných šťáv, 5,1 galonu různých smíšenin (drink mixes), 3,8 galonu vody v lahvích, 2,4 galonu vína a 1,7 galonu likéru. - (Jeden US galon se rovná asi třem a třem čtvrtinám litru). To se zdá skoro neuvěřitelné, když po rakovině a srdečních mrtvicích je v USA nejhlavnější příčinou smrti automobilová havárie, zaviněná opilstvím - (hlavně usnutím za volantem.) - Podle US departmentu školství počet otěhotnělých svobodných dospívajících školaček je v USA dvaapůlkrát vyšší než v Kanadě, v Anglii a ve Francii, třikrát vyšší než ve Švédsku, sedmkrát vyšší než v Holandsku a 18-krát vyšší než v Japonsku.

● ● ●
Managva. — Podle zprávy nikaragžské sandinistické vlády byl 12. prosince 1986 v Nikaragvě zatčen druhý Američan a obviněn ze žoldnéřství a špionážní činnosti pro USA. Byl to 49-letý Sam Hall, bratr US reprezentanta Tony Hall-a (D, Ohio), který byl zadržen na důležité letecké základně Punta Huete - 12 mil severně od hlavního města Managvy. Na této základně je totiž nyní rozšířována rozjezdová dráha, patrně aby tam mohla přistávat bojová letadla sovětské výroby; sandinisté to však popírají. Hall může nyní být souzen lidovým soudem stejně jako Eugene Hasenfus, který byl zatčen 6. října, když bylo sestřeleno letadlo, vezoucí vojenskou potřebu pro nikaragžské partyzány proti sandinistické vládě, a pak odsouzen ke 30 rokům vězení. US státní departament pak oznámil 15. prosince, že prý Sam Hall z Daytonu, Ohio, nikdy nebyl zaměstnán US vládou a nikdy nevykonával žádnou činnost pro Spojené státy. - Dne 17. prosince diktátor Nikaragvy Daniel Ortega pak z humánních „důvodů omilostnil“ ameri-

ckého žoldnéře Eugene Hasenfusa, odsouzeného kvůli přepravě zbraní odpůrcům sandinistické diktatury. US vláda se však zcela správně domnívá, že byl propuštěn z důvodů propagandy. Před svým odletem do USA Hasenfus poděkoval Ortegově i „nikaragžskému lidu“ za propuštění. Pak odletěl se svou chotí a s US senátorem Christopherem Doddem (D, Conn.), který v senátě vždycky hlasoval proti finanční podpoře nikaragžských obránců svobody a bláhově tvrdí, že vládě USA po tom nic není, „rozhodli-li se lid Nikaragvy pro marxismus a přátelství s Moskvou!“ (Zaslepenec!)

● ● ●
Edwards Air Base, Calif. — V neděli 14. prosince vrtulové letadlo zcela zvláštního typu zahájilo svou desetidenní cestu kolem světa, dlouhou 27.000 mil, kterou mělo vykonat bez zastávky a bez tankování pohonných látek během letu. Všechny potřebné pohonné látky byly umístěny v trojčlenném trupu letadla. V tomto pokusném letadle, - (které letělo ve výši 8 až 15 tisíc stop pomalou rychlostí 65 až 130 mil za hodinu) - letěli pouze dva letci - 49letý muž a 34letá žena. Byla to první cesta kolem světa tohoto druhu v devadesátiletých dějinách letectví. Letadlo odletlo ze základny Edwards a tam také po skončení letu přistálo v úterý ráno 23. prosince 1986. Předtím vykonal nejdelší cestu - bez čerpání pohonných látek během letu - v roce 1962, americký bombardér typu B-52H o osmi motorech, který proletěl vzdálenost 12,532 mil - z Okinawy do Madridu. - Tento poslední prazvláštní let se neudal bez obtíží: při vzletu na základně Edwards bylo lehce poškozeno jedno křídlo letadla tím, že se při výkvyu oťelo o zem, a potom 16. prosince letadlo musilo proletět tajfúnem, když se přibližovalo k Filipínám. Jinak byl celý let velkým úspěchem a stává se světovým rekordem.

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TURON MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

POUŤ KE ČTYŘEM SVĚTCŮM

(Pokračování ze str. 9)

by byla schopna zabít duši, aniž napadne tělo. Zloduch, který útočil na naše mučedníky, nezůstává nečinný. Používá jiné prostředky, ale stále usiluje odvést od víry. Nedejte se jím ani překvapit ani oklamat. V našem světě, který poskytuje člověku tolik možností žít v skutečné svobodě a duchovně růst, který zaznamenal nesmírný pokrok ve službách člověka, - co děláte, abyste strhli masku tímto moderním modlám a zbavili se jich? Kéž vždy dokázete správně rozlišovat dobré od zlého a udržet si pevnou víru. V tomto směru je tu pro vás společný úkol. Tentýž křest vás posvětil v Kristu. Věrní jeho slovu, nedějte sami nic, co můžete dnes dělat, abyste společně odpovíděli na požadavky dnešního člověka: „Zůstaňte pevní ve víře“ (2 Petr 5,9). (Při ekumenickém setkání v Lyonu, 4. října).

Co je církev

Má církev budoucnost?, ptá se jeden z vás. Ano, má ji, protože jejím základem je živý Kristus. Má krásnou budoucnost v té či oné zemi? To závisí také na křesťanech.

Vyvíjí se církev? Církev nemůže změnit principy víry, morálky, svátostí, strukturu Kristova těla: není možné vynalézt církev v roce 2000. Avšak církev se může a má obnovovat vzhledem k novým problémům, k novým projevům nevěry. Církev je toho schopna s pomocí Ducha svatého. Odkřesťanění neznamená agonií, ale nemoc, kterou nese s sebou její pout dějinami, je to výzva, se kterou se musí vyrovnat.

Církev má své vrasky. A má právo je mít. Není už mladice, je matka, která po dva tisíce let je podrobena záchvěvům dějin a pokušením světa. Během staletí zakusila pronásledování, která v ní probudila novou horlivost. Avšak mnozí z jejich členů zakusili také pokušení ducha zla, pokušení zpodobnění v bohatství, v rutině nebo prostě v pokušení kompromisu při nutném dialogu spásy se světem. Ježíš se modlil k Otci takto: „Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je chránil od Zlého“ (Jan 17,15). Církev není klub takzvaných spravedlivých, je shromáždění hříšníků, kteří se smířili s Bohem, kteří jsou na pochodu ke Kristu, a to se všemi svými slabostmi.

Církev zůstává svatou, protože ji takovou učinil její zakladatel Kristus. Avšak ta skutečná svatost jejích členů není nikdy zcela dokonalá a dokončená. Stále zůstává úkol budovat, přebudovávat a očist'ovat. Kdo nám dává právo posuzovat nedostatky těch, co byli před námi, když hřích raní i nás? Před Spasitelem jsme všichni chudí a hříšníci. Přesto církev nás vede ke zdrojům svatosti hned od křtu. Je naše matka. Matka která nás živí a smiřuje. Matka, kterou nesmíme kritizovat, jako by byla pro nás něco cizího, máme přece milovat tu, která nám dala život.

Svatí jsou viditelnými svědky tajemné svatosti církve. Zůstali nejvíce lidskými z lidí, avšak Kristovo světlo proniklo celé jejich lidství. Nadšení, které je oduševňovalo, nestárne. Mám tu na mysli svěťce, které církev prohlašuje za blahoslavené a svaté, ale též všechny ty skryté svaté, jejichž jména neznáme; ti zachraňují církev před prostředností, ji reformují zevnitř. řekli

bych jakousi svatou nákazou, a ji pudí vstříc tomu, čím má být. Papežové přicházejí, aby se poklonili tímto Božím služebníčkům, jako byli svatý farář arský a blahoslavený Antonín Chevrier. Milí přátelé, prostřednictvím světců Bůh vám dává znamení. I vy jste povoláni k svatosti!

Spolu se svěťci, kteří jsou jakoby maják, je na pochodu celý Boží lid. Jeden z vás mi píše: „Chceme církev jako dům, který se rozvíjí, s Bibli jako základem, Kristem jako úhelným kamenem a evageliem jako nosným trámem.“

Je to opravdu krásný obraz. Svátý Pavel přirovnával církev k Božímu chrámu, ale též k lidskému tělu. „Jste Kristovo tělo a jeho údy, každý se svým úkolem“ (1 Kor 12,27). Všechny údy nemají stejnou funkci, a to právě vytváří krásu a život celého těla. (K mladým v Lyonu, 5. října)

Ke kněžství v Arsu

Od doby, kdy jsem se připravoval v Krakově na kněžství, četl jsem několikrát životopis svatého faráře arského. A příklad tohoto venkovského faráře ve mně posiloval touhu věnovat se zcela práci za spásu duší. To, co dělal Jan Maria Vianney, to touží uskutečnit každý farář, každý biskup.

„Je to něco úžasného být knězem, řekl Vianney; kdyby si kněz byl plně vědom své důstojnosti a velikosti, musel by hrůzou zemřít.“ Je hlasatelem radostného poselství: učí věřící znát Ježíše Krista, staví je do správného poměru s ním, bdí nad pravostí víry, a aby jí byli věrní; je přísluhovatelem Božích tajemství, činí je přítomnými autentickým způsobem, zvláště velikonoční tajemství prostřednictvím slavení Eucharistie, a pak svátost odpuštění - k této službě nikdy nemohou být delegováni laici; - je konečně pastýřem: buduje a uchovává společenství mezi věřícími, v duchovní obci, která mu je svěřena, a dále s obcemi diecéze a konečně s nástupcem sv. Petra v Římě.

„Ten poklad však máme v nádobě hliněné. To proto, aby se to připisovalo Bohu, když projevuje takovou nesmírnou

účinnost“ (2 Kor 4,7).

Milí spolubratři, bylo nutné rozjímat především o krásě kněžství, o „mimořádné moci“ spásy, kterou nám Bůh svěřuje. Avšak nač zavírat oči před utrpením této služby, které svátý Pavel rovněž zakoušel. Proč neuznat slabosti našich „hliněných nádob?“ Rád bych vám pomohl je prožívat s nadějí a povzbudil vaše úsilí být statečnými. Svátý farář arský říkal: „Nelekejte se svého břímě, Náš Pán je nese s vámi.“

Těžkosti apoštola mohou přijít zevně, zatímco on věrně slouží jen Ježíši Kristu. Je terčem výsměchu, pomlouvá, omezuje se jeho svoboda; může být, jak se vyjádřil svátý Pavel, „sužován ze všech stran“, „pronásledován“, „srážen k zemi“. Kolik kněží, kolik věřících v tolika zemích dnes snáší mlčky taková pronásledování. Nejednou tato pronásledování jsou právě naopak podnětem pro víru věřících a jí očist'ují. A jaké zkoušky musí na sebe vzít! Jaké překážky kněží má ve své kněžské službě. Zůstaňte solidární s těmito svými tak zkoušenými bratry!

V západních zemích se setkáváme s jinými těžkostmi. Tak s rozšířením kritického smýšlením, s nedůvěrou, se sekularismem, ale i s otevřeným ateismem, nebo prostě s uzavřením se do materiálních starostí, nebo když se relativizuje poselství, které nesete ve jménu Krista a církve, nebo když se toto poselství pozitivně odmítá. Už v padesátých letech pařížský arc. kard. Suhard mluvil o „znamení odporu“, jímž je kněz ve společnosti, která se bojí jeho poselství, a řadí ho mezi lidi věcercjska nebo utopisty.

Do našeho kněžského srdce může dále vniknout malomyslnost: ne jeden kněz se může nechat přemoci skleslostí, zatrpklostí nad neúspěchem nebo nad debatami bez konce; ne jednou může zatvrdnout vlivem ideologie, které jsou cizí duchu křesťanskému a kněžskému.

Avšak, milí spolubratři, ať už jsou jakékoliv vaše těžkosti vnitřní nebo vnější, které ostatně milosrdný Pán zná, žádám vás

úspěšně: zůstaňte věrní svému vznešenému povolání. V kritickým okamžicích bud'te si vědomi, že není dostatečně silným žádné pokušení opustit je před zrakem Pána, který vás do své služby povolal. Bud'te si vědomi, že můžete počítat s posilou svých bratří v kněžství a svých biskupů. Jediná rozhodující otázka, kterou Kristus Pán dává každému z nás, každému pastýři, je ta, se kterou se obrátil k Petrovi: „Miluješ mě, miluješ mě opravdu?“ (viz Jan 21,15). Nuže tedy, milí spolubratři, nebojte se! Jestli nás Pán povolal na své pole, je s námi. (V Arsu, 6. října)

Vrátit lásku rodinám

Z Paray-le-Monial, tak jako kdysi apoštol Pavel, volá pokorná Boží služebnice svata Markéta Marie Alacocque: „Kdo nás odloučí od lásky, kterou k nám má Kristus?“ (Řím 8,35).

Svátý Pavel mluvil k první generaci křesťanů. Ti věděli, co to jsou „souzení, útlak, pronásledování, hlad, nuzování“ - v arénách, pod zuby divokých zvířat, věděli, co je to nebezpečí nebo meč.

I v našem století zní tato otázka a obrací se ke každému z nás. Ke každému zvláště, když se zamyslí nad vlastním rodinným životem.

Kdo narušuje svazky lásky? Kdo uhaší lásku, která má udržovat teplo a jas v rodinném kruhu?

Víme to až příliš dobře, že naše dnešní rodiny procházejí velmi často zkouškami a se rozpadávají. Příliš mnoho snoubeneckých párů se připravuje špatně na manželství. Rozcházejí se pak, nedovedou dodržet slíbenou věrnost, přijmout druhého tak jak je, milovat ho přes jeho meze a slabosti. Příliš mnoho dětí je tak zbabováno rovněžné opory, kterou by měli nalézt v navzájem se doplňující harmonii svých rodičů.

A dále - jaký to protiklad lásky, když manželé odmítají probudit nový život odpovědným způsobem, když se dokonce usmrtní dítě, které už začalo žít.

To jsou znamení opravdové těžké nemoci, která postihla osoby, manžely, děti a samu společnost.

Ekonomická situace, vliv společnosti, nejistota z budoucnosti - toho všeho se dovolávají, aby vysvětlili krizi rodiny. Mají jistě svou váhu a je třeba na to podat lék. Avšak to vše nedovede ospravedlnit skutečnost, že se lidé zřikají základního dubna, to je stabilní jednofy rodiny!

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ŽRACDLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Pa
kouska. — Zúdejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

6Lympic 2-2854

Mozno
objednat
telefonem:
tiskavá
a rychlá
obsluha český
a anglický

TŘI KRÁLOVÉ

(Pokračování ze str. 1)

sebe a ůknul prstem souseda pod lopatkou. T'uknutý se zachvěl, polechtal ho dotknutí prstem. Vída, Koubek má pravdu, že „jsou králové lechtiví!“

„A který pak je „černerj v zadu“ - ? ale sotva jsem ta slova pronesl, zahalil jsem si studem tvář. Cítil jsem, že jsem byl pronesl něco náramně neslušného.

„Tenhle ten je černerj v zadu,“ znělo ze skupení. Udiven jsem pohlédl vzhůru.

„A jak pak se jmenuješ, Ty třetí?“ ptám se dále.

„Josef Malina.“

Tak! Sáhli jsem si na čelo - nová záhada! Jak známo, vypovídá nám svatý Matouš jediný z evangelistů o „mudrcích přibylých od východu“. Nazývá jich králi a nezná také jejich jmen. „O sedm set let později,“ četl jsem kdysi, „tvrdil najednou učený bohoslovec Beda, kněz northumberlandský, že byli potentáty a jmenovali se anglickými jmény Kašpar, Melichar, Baltazar. Pozdější učení bohoslovci tvrdí, že se jmenovali jinak: „Apeles, Amarus, Damaskus - Ator, Sator, Peratoras - Magalach, Galgalath, Satracen -.“ A tu přijdou ti potentáti sami a jeden z nich tvrdí, že se jmenuje Josef Malina.

Přistoupil jsem blíž, abych jim holdoval. Potentát Malina měl u košile odtržený límec a na obnaženém krku krvavý pruh, jako by ho byl někdo teprv před chvílí nehtem rejpl.

„Monarcho, Ty jsi se pral!“ pravím uctivě.

„To mně udělal tadyhle Krystl!“ žaloval monarcha na monarchu vedlejšího. Mne pro-jela myšlenka přímo d'ábelská - my demokraté nestojíme přec jen za nic! Jak pak, myslím si, kdybys mezi tři krále roznal síme nesvornosti! Kdybys jim dal sumu, která se nedá třemi dělit!

Sáhli jsem do kapsy a vyndal pět krejcarů. „Tadyhle je na paklíček „tříkrálového“,“ povídám. - „Hihih!“ chechtali se potentáti. Ještě jsem je poprosil, aby šli cestou jinou nazpět do své vlasti, aby se nevraceli víc ku králi Herodesovi a neprozradili mu, kde mne našli. Pak jsem zavřel za nimi dveře.

Po chvíli strhl se venku strašný řev a vyskočil jsem od stolu. Když jsem otevřel, slyšel jsem, jak dva králové rychle capou po schodech dolů, třetí seděl na zemi a bečel. Byl to král Krystl. „Štěchovský mě fac-koval!“ bědoval úpěnlivě. - tedy Štěchovský, Malina, Krystl! -

Š + M + K + -
Národní listy 1877.

Pět let po zrušení Federace svobodných pracovních polských dělníků „Solidarita“ každodenní život v Polsku zůstává neutěšený

(Pokračování ze str. 1)

tom, že kdyby on sám nic nebyl podnikl, možná, že i někdo jiný z polských komunistů, mnohem bezohlednější než on, by se o to postaral. Je tomu možno věřit? Pět let nestačí k nestrannému posouzení tehdejších událostí. Jisté je, že polská země byla v letech 1980-81 ve stavu vzrušení, byla plná naděje a tužeb, a že dne 13. prosince 1981 pak došlo ke srážce dvou protivníků, z nichž pouze jeden měl zbraně a byl hotov jich užít, zatímco druhý byl bezbranný. Dnes je v Polsku opět všechno neutěšené, smutné a zdánlivě beznadějně.

Avšak Polsko vůbec nebylo „znormalizováno“, podobně jako se čs. Husákovci nepodařilo znormalizovat Československo. Polsko zůstalo tím, čím ve svých dějinách vždycky bylo: „případ sám pro sebe.“ Nikde jinde v komunistickém světě opozice proti komunismu není tak silná jako je v dnešním Polsku; nikde jinde katolická církev nemá tak velký vliv na lid, jako v Polsku; nikde jinde dosazená komunistická vláda se neodvází být tak málo totalitářská jako v Polsku, protože z žádné jiné země Moskva nemá takový strach jako z Polska, kde by hrozně nerada musela začnout do lidí střel, aby udržela komunisty u moci. V žádné jiné zemi také nebyly zklamány tak velké naděje: Poláci si už téměř mysleli, že si opět budou moci určovat své národní osudy jako občané Československa v roce 1968. se všemi riziky, jež to s sebou nese v zemi, sousedící s koloniálním SSSR. Dnes však - k velké úlevě mnohých, nejen v sovětském táboře, nýbrž i na Západě a v USA, se od nich žádá, aby se nebourili a poklidně „zůstali na svém místě“; aby zůstali národem podřízeným a sami se snažili pomoci si ve své lidné ekonomické situaci, do které se vinou komunismu dostali.

Generál Jaruzelski chtěl být vůdcem k „národní jednotě a hospodářské obrodě“. Ve skutečnosti však přivedl Polsko do beznaděje a rezignace. Poláci jakoby cítili v ústech chuť popela. Mnozí pozorovatelé včetně i některých polských vládních osobností, si nedělají žádné iluze o tom, že tento stav potrvá navždycky; až příliš dobře vědí, že dříve nebo později „sopka opět začne sop-tit.“ Její proudy lávy, od konce

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

války až doposud, smetly v Polsku všechny vládní skupiny, jednu za druhou. Toto se opět může opakovat i se současnou vládní skupinou generála Jaruzelského, zvláště bude-li hospodářská situace Polska stále neutěšená, a nepodaří-li se mu navázat skutečně konstruktivní dialog s polskými dělníky a rolníky, studenty a intelektuály prostřednictvím stále dosud existujících kádřů „Solidarity“. Kdyby pak opravdu svobodné dělnické unie v západních zemích, v USA a v Kanadě stály solidárně za polskými dělníky, zcela podle Marxova hesla - „proletáři všech zemí spojte se!“, kdyby donutily své vlastní vlády, aby s SSSR a s ostatními satelitními zeměmi neobchodovaly (tak, jako to vyžadují k odstranění barevného apartheidu v Jižní Africe) - kdyby přístavní dělníci odmítli všude na Západě vykládat a nakládat všechny lodě z komunistických zemí, mohl by Západ skutečně urychlit demokracii téměř všech dnešních komunistických režimů, a tím nejúčinněji pomoci i Polsku a Afghanistanu. Jenomže, to jsou samé „kdyby“ a jak jsme se z této chladné objektívni zprávy dověděli, zatím si i Západ zřejmě přeje, aby byl prozatím „na východní frontě klid“. Dlouho však tam klid nebude, jak to naznačují i současné protesty studentů i v Rudé Číně.

Mikulášská besídka
sobotní doplňovací
katolické školy

Josefa kardinála Berana

V neděli odpoledne 14. prosince panovala v sále Velehradu slavnostní vánoční nálada, plná radostného očekávání. Jevišťe bylo vánočně vyzdobeno, koledníci a koledničky sobotní české školy „nedětně“ oblečení - a všichni přítomní samozřejmě, nejvíce děti, netrpělivě očekávali, příchod sv. Mikuláše.

Besídka začala pásmem vánočních koledí, které zazpívaly a přednesly děti ze sobotní doplňovací školy Josefa kardinála Berana. Karlička Chrobáková nám jednu dokonce krásně zahrála na hoboj.

Za své zdarilé vystoupení byly děti odměněny zasloužitým, dlouhotrvajícím potleskem. Uprímně děkujeme maminkám a tatínkům, kteří nám s nacvičováním koledí doma vydatně pomohli. Bez jejich úsilí by se to byly děti těžko naučily v tak krátké době, která nám po vyučování na nacvičování zbývá. Za tu pilnou oboustrannou snahu byli již doma předem odměněni prožíváním šťastné radostné nálady naplněné zpěvem našich koledí; a pak ji v tu neděli odpoledne v míře vrchovatě rozdávaly hojně zaplněnému sálu Velehradu. Zpěv dětských koledí - zvláště těch náročných - byl vyslechnut se soustředěnou pozorností a dychtivostí, při níž mnohé oko nezůstalo suché.

Za to pěkné zpívání a recitování a za dobrovolnou docházku do sobotní české katolické školy měl anděl děti zapsané ve „Zlaté knize“. Byli to Jára a Vlastička Dvořákové, Edoušek Halva, Karlička Chrobáková, Janička Lorenzová, Erich Pleska, Majka, Jana a Kateřinka Pospíchalovy, Anečka a Mařenka Rafajovy, Dianne, Elizabeth, Kathy, Michelle a John Svobodovi, Jana a Pepiček Šýkorovi, Markéta a Věruška Šopíkové.

Sv. Mikuláš, pak přilákan zpěvem dětských koledí přišel do sálu Velehradu; děti za jejich píli a snahu - zdokonalovat se v sobotní škole ve znalosti naší rodné řeči a naučit se i česky modlit - bohatě obdaroval. I pro ostatní děti měl dobrovolný „nebeský svatý“ připraven sladký dárek. Děti potom ještě dostaly malé pohostění v jídelně Velehradu. V družné pospolitosti prožily hezké vánoční odpoledne. Svou radost a přátelskou družnost přenesly i na dospělé.

Byl to opravdu, radostné upřímný vánoční zážitek v duchu, našich křesťanských tradic z domova, který jsme si onoho nedělního odpoledne odnášeli domů všichni.

Vánoční pásmo sestavila prof. F. Uhlířová, koledy s dětmi nacvičili Otec Vojtěch a Ludvík Pospíchal a v neděli při vystoupení na piano doprovázel Ludvík Rafaj.

Děkujeme všem, kteří na kterémkoliv místě pomohli, anebo čimkoliv přispěli, že jsme mohli dětem i v dnešním uspěchaném světě připravit toto v pravdě vánoční odpoledne a podílet se na jejich radosti.

Děkujeme za přízeň a obětavost sv. Mikuláše, který ochotně mezi nás každý rok přichází a „paní Mikulášové“ za pečlivou starost o nebeskou garderobu. Našemu Bohem nadanému známému lidovému řezbáři Janu Bouzovi v Kanadě za opětovaný dárek českého malého betléma, dovedně vyřezávaného ze dřeva, do tom-boly. Vylhrali jej Šopíkové, kteří si je jako památku odvezou do svého nového domova v lově, kam se již koncem ledna stěhují.

Přejem dětem, rodičům a všem příznivcům české katolické sobotní doplňovací školy Josefa kardinála Berana požehnaný rok 1987; vypořadujeme v modlitbě, aby se všichni těšili dobrému zdraví a Bůh je ve všem chránil. Sobotní vyučování po vánočních svátcích začíná v sobotu 10. ledna 1987 v 1:00 P.M. ve škole Panay Marie Svatohorské v Cicero.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Prof. Františka Uhlířová

Ondrus & Son

Zhotovujeme prikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

**Rev. Theodore Hesburgh,
rektor university Notre Dame,
odchází do výslužby**

Bylo řečeno, že Rev. Theodore Hesburgh, rektor university Notre Dame, je jedna z nejvýznamnějších osobností katolického světa v USA dvacátého století. Vždyť o jeho služby žádali i samotní papežové a presidenti Spojených států. V každém případě byl nejpoblábnějším z rektorů US katolických universit a zároveň nejdéle zastával svůj úřad - celých 35 let. Chtěl rezignovat už před pěti roky, když mu bylo 65 let, avšak na naléhání tří předních univer-

sitních organizací pak zastával svůj zodpovědný úřad ještě dalších pět let. Nyní však, když mu je 70 let, je jeho rozhodnutí definitivní. Sám také cítí, že ústav vysokého učení Notre Dame potřebuje někoho „s mladší krví“, kdo s mladou energií, iniciativou a vynalézavostí bude schopen vést universitu do lepší budoucnosti v dnešní době častých změn, kdy je potřeba rychle se přizpůsobit novým okolnostem. Rev. Hesburgh se nepovažuje za nepostradatelného; rád cituje moudrá slova svého předchůdce Rev. John Cavanaugha: „Hřbitovy na celém světě jsou plny nepostradatelných lidí. O pět minut

po našem odchodu však už někdo jiný je na našem místě a vykonává naši funkci lépe než jsme ji vykonávali my.“ Posledním činem jeho rektorského úřadu bude graduační ceremonie na jaře 1987. Potom on i jeho vícerektor Rev. Edmund Joyce stráví několik měsíců jako kaplani na luxusní výletní lodi „Queen Elisabeth II“. Potom by Rev. Hesburgh chtěl procestovat Spojené státy křížem krázem. A co bude potom? To ještě není rozhodnuto. Bude-li potřebovat jeho rad na universitě, bude ochoten je dávat. Bude-li potřebný pro spíše kněžské služby, bude je poskytovat.

Rev. Hesburgh byl vychován na katolických školách. Narodil se 25. května 1917 v Syracuse, N.Y. Tam také vychodil katolickou obecnou školu a katolickou vyšší školu. Teologii studoval na Notre Dame a na Gregoriánské universitě v Římě, kde v roce 1939 obdržel stupeň bakaláře z teologie. Na kněze byl vysvěcen v Notre Dame v roce 1943. Potom v roce 1945 obdržel doktorát z teologie na Katolické universitě Ameriky ve Washingtoně. V témž roce začal vyučovat na departmentu náboženských věd na Notre Dame, jehož se stal děkanem v roce 1948. V roce 1949 byl jmenován výkonným vícerektorem university a v roce 1952, když mu bylo 35 let se stal 15. rektorem university Notre

Dame.

Rev. Hesburgh věnoval všechny své bohaté talenty na rozvoj vysokého učení, jehož se stal rektorem. Jeho heslo prý bylo: „Duty, country, God - Povinnost, vlast, Bůh“. Hlavní zásadou, která byla podkladem jeho činů, bylo vroucí přání „sloužit obecnému dobru“, to je dobru všech lidí a nikoliv pouze dobru některé zájmové skupiny, což se podle jeho vlastních slov obyčejně stává na tomto světě. - Byla vyzdvížena jeho praktická inteligence a schopnost rozpoznat problém ve všech jeho složkách a nalézt jeho řešení; v tomto byl srovnáván s bývalým starostou Chicaga Richardem Daleym. Při řešení problému dovedl nálezitě využít své moci, avšak přitom netrpěl komplexem autority a nepokládá se za důležitého. Jako opravdový duchovní velikán zůstal pokorný, prostý a všem přístupný. Při své vyčerpávající činnosti jako rektor však také vzorně a svědomitě plnil své kněžské povinnosti.

Rychle pochopil, že universita v první řadě potřebuje finanční zabezpečení, má-li nálezitě plnit svůj úkol. Pouze universita finančně zabezpečená si může dovolit mít profesory první třídy a zůstat na výši v oboru vědeckém. Proto často cestoval po Spojených státech i v ostatním světě - prý procestoval „miliony mil“ - a sháněl potřebné finanční prostředky. Přitom si byl stále dobře vědom toho, v čem se katolická universita musí lišit od světských ústavů. Světské university pouze připravují dobré řemeslníky a

odborníky, plně kompetentní ve svém oboru a povolání. Katolická universita musí rovněž toto poskytnout, avšak musí jít dále. Musí vychovávat celého člověka a nikoliv pouze jeho intelektuální a technické schopnosti. Musí také vstřípit smysl pro mravní a duchovní hodnoty. Universitní výchově bez hodnot něco podstatného chybí. Něco základního chybí právníkům, kteří neusilují o spravedlnost, lékařům, kterým chybí soucit, kněžím, kteří opomínají úkony zbožnosti a učitelům, kterým chybí nadšení pro pokračování ve vzdělávání se. Toto vše jsou nepostradatelné hodnoty, které katolická universita musí svým studentům vštěpovat. Katolická universita navíc musí harmonizovat vědecké bádání s křesťanským světovým názorem a církevním učením. Nemůže si dovolit pokusnictví, které je v rozporu s Božím zákonem a nakonec se obrací proti dobru samotného člověka. Na druhé straně musí být otevřena opravdovým moderním hodnotám, a to i když snad společnost na ně ještě není dobře připravena. V této souvislosti Rev. Hesburgh rád připomínal, že v době Vatikánského sněmu fundamentalističtí katolíci v USA nechťeli nic slyšet o náboženské svobodě, podle zásady, že prý „omyl nemá žádná práva“. Universita Notre Dame přispěla svou otevřeností k přípravě toho, co dnes je obecným učením církve, a co je obsaženo ve vatikánském „Prohlášení o náboženské svobodě“. Připomněl, jak newyorský kardinál

**K+H
Auto
Repair**

**NOVA KRAJANSKA AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(tíměd vedle berwynské pošty)
její majitele

STEVE KUBOVIČ

**a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

**Šťastný a úspěšný nový rok
přeje**

**Jednota Československé spolky v Americe
nyní pod novým jménem**

CSA. FRATERNAL LIFE

která dosahuje 133. výročí svého založení jako
nejstarší podpůrná jednota v Americe

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

2701 So. Harlem Avenue
Berwyn, Ill. 60402
Phones: (312) 242-2224
795-5800

Manželé

MIREK a ZDENKA UMLAUFOVI

CAFE EUROPE

5710 West Cermak Rd., Cicero, Illinois
(656-3555)

přejí ze srdce

všem svým hostům a jejich přátelům

**radostné prožití svátků vánočních
hojnost zdraví,
úspěchů a spokojenosti
v celém roce 1987**

Joseph Spellman si pro tuto věc s sebou vzal do Vatikánu jako svého poradce jesuitu John Courtney Murray-ho, který pronel v Notre Dame několik přednášek o náboženské svobodě a byl proto od některých dobře myslících katolíků odsuzován.

Úspěchy Rev. Hesburgha jako rektora university Notre Dame byly vyjádřeny v číslech, srovnáním stavu university v roce 1951-52, těsně předtím než se stal rektorem, s jejím nynějším stavem. Zde uvedeme pouze některé z jeho úspěchů; plně vypočítání jeho výkonů je obsaženo na 11 tištěných stranách o dvou sloupcích. Počet studentů se skoro zdvojnásobil z 4,979 na 9,433; finanční výpomoc studentům vzrostla z \$20,000 na 40 milionů dolarů; tržní hodnota univerzitních nadací vzrostla z 9 milionů dolarů na 350 milionů dolarů; dobrovolné příspěvky na universitu vzrostly z 1.1 milionu dolarů na 48.3 milionu dolarů; obnos, věnovaný ročně na vědecké bádání, vzrostl z \$735,000 na 15 milionů dolarů; počet profesorských sil stoupl z 389 na 951 a jejich průměrný plat vzrostl z \$5,400 na \$50,800; roční rozpočet university vzrostl z 9.7 milionů dolarů na 176.6 milionů dolarů; počet svazků v knihovně vzrostl z 338,238 na 1.6 milionů; univerzitní kampus se rozšířil na 88 budov z původních 48, zatímco obchodní hodnota těchto budov stoupla z 24 milionů dolarů na 492 milionů dolarů: ...

Byly připomenuty dvě větší administrativní reformy, které byly za jeho rektorátu na Notre Dame provedeny v soulase s duchem doby a Druhého Vatikánského sněmu: 1) Dříve na universitě Notre Dame studovali pouze studenti mužského pohlaví; od konce Vatikánského sněmu je universita

také otevřena pro studentky. 2) V roce 1967, na žádost samotné řeholní kongregace Sv. Kříže, která vlastní universitu Notre Dame a jejímž členem je Rev. Hesburgh, byla na universitě zřízena laická kontrolní rada, sestávající z 50 členů, katolíků a protestantů.

Rev. Hesburgh se ze všech sil vynasnažil učinit z Notre Dame jednu z předních katolických universit Spojených států, a podle mínění znalců toto jeho úsilí bylo plně korunováno úspěchem.

Rev. Hesburgh zároveň projevil bohatou a záslužnou činnost i mimo universitu. US presi dent od Eisenhowera až po Reagana jej požádali o rady a služby v různých organizacích, zabývajících se sociálními projekty, jako jsou občanská práva, mírové využití nukleární energie, studentské nepokoje na univerzitních kampusech, odmítání vojenské služby ve Vietnamu, rozvoj země Třetího světa a reforma imigrace do USA. Na žádost presidenta Nixona byl od roku 1969 do roku 1972 předsedou US komise lidských práv, která připravila různé zákony v oboru školství, bydlení a pracovních míst. V roce 1972 však Nixon jej v této jeho funkci propustil kvůli tomu, že kritisoval nedostatky jeho vlády v oboru lidských práv.

Některé nabízené funkce však Rev. Hesburgh nepřijal - když například president Johnson jej žádal, aby se ujal předsednictví Vesmírového úřadu, anebo když Nixon jej chtěl jmenovat předsedou vládních programů ve prospěch chudých, a když president Carter mu chtěl dát místo ve Státním departmentu. Rovněž neprojevil žádný zájem o návrh chicagského právníka Newton Minow-a, který na něho

naléhal, aby se ucházel o funkci presidenta Spojených států.

V posledních letech Rev. Hesburgh soustředil své úsilí na kampaň, aby se svět zbavil nukleárních zbraní. Na universitě Notre Dame byl založen „Ústav pro mezinárodní studii míru“ z daru 6 milionů dolarů, které věnovala Joan Kroc, akcionářka v McDonald's Corp. Rev. Hesburgh dosáhl toho, že bylo svoláno několik schůzí o nukleární válce, jichž se zúčastnili vědci a náboženské osobnosti s celého světa; poslední z nich se konala v roce 1984 v Bellagio v Itálii.

Také čtyři papežové užíli služeb a talentů slavného rektora university Notre Dame. Reprezentoval po dobu 14 let Vatikán na Mezinárodní organizaci atomické energie ve Vídni. Jako osobní legát zastupoval papeže Pavla VI. v Teheráně v Iránu u příležitosti oslav 20. výročí prohlášení lidských práv Spojenými národy. Rovněž spolupracoval na složení vatikánských stanov, které řídí katolické university po celém světě.

Rev. Hesburghovi se dostalo velký počet různých poct a vyznamenání. Podle Guinness Book of Records prý mu bylo uděleno ne méně než 110 čestných doktorátů. President Johnson mu pak v roce 1964 udělil „Medaili svobody“, která je nejvyšší civilní poctou, udílenou ve Spojených státech.

Rev. Hesburgh odchází do výslužby; jiní budou pokračovat v jeho díle vedení university Notre Dame k lepší a zářnější budoucnosti. Každý, kdo se zamyslí nad jeho osobou a dílem, musí uznat, že je mimořádnou osobností, ke které samovolně pociťujeme zároveň úctu, obdiv a sympatií. Jeho zásada „sloužit dobru všech“ jistě stojí za zamýšlení.

„HUMAN RIGHTS DAY“ ve Washingtoně

Ve středu 10. prosince 1986, uspořádaly Bílý dům a State Department komemoraci výročí „Univerzální deklarace lidských práv.“ V Bílém domě president Reagan ve svém projevu zhodnotil dnešní stav lidských práv ve světě a podepsal zvlášť příležitou „Proklamaci“ ku dni lidských práv. Dále promluvil Assistant Secretary of State for Human Rights - Ambassador Richard Schifter; E. Bob Wallach, velvyslanec USA v Komisi pro lidská práva Spojených národů; Yuri Orlov, člen moskevské Helsinské skupiny, kterému bylo nedávno povoleno vyemigrovat do Spojených států, a Armando Valla-

dares, který byl 22 let vězněn na Kubě. Na závěr komemorace byla recepce v „Indian Treaty Room.“

V komemoraci „Dne lidských práv“ bylo pokračováno odpoledne na State Departmentu, kde - pod vedením velvyslance Richarda Schiftera - byly tři panelové diskuse o porušování lidských práv v různých zemích světa. Promluvil Natan Shcharansky a Nadiva Svitlychna, vystěhovalci ze Sovětského svazu, Judge Zahmy z Afghánistánu, Armando Valladares a Ramon Grau z Kubu; Dith Pran z Kambodže, Nazi Vahdat Mezami z Iránu, Tran Ngoc Toan z Vietnamu, Tomas Venclova z Litvy a Carlos Garcia z Nicaragui.

-afa-

PRÍJEMNÉ SVIATKY VŠETKÝM ČECHOM A SLOVÁKOM DOBREJ VÓLE

praje

DR. JURAJ PODZÁMSKÝ

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

začátkem nového roku děkuje svým členům, členským a přidruženým organizacím, svým přátelům, krajanským organizacím a tisku za spolupráci v minulém roce, podporu a důvěru. Za dnešních světových poměrů i situace v Československu je třeba více než kdy jindy, abychom všichni společně pracovali jak na poli naší národní práce v Americe, tak v zájmu československého lidu, který ve staré vlasti prožívá údobí útlaku.

PŘEJEME VŠEM KRAJANŮM I NAŠIM
DRAHÝM DOMA

ŠTĚASTNÝ NOVÝ ROK
1987

Za předsednictvo:

Dr. LEOPOLD ROZBOŘIL, předseda
Ing. ŠTEFAN PAPÁNEK, místopředseda
Dr. VLASTISLAV CHALUPA, místopředseda
ANNA FALTUSOVÁ, místopředsedkyně
VLASTA VRÁZOVÁ, tajemnice
JAMES V. KRÁKORA, pokladník

2137 S. LOMBARD Ave., CICERO, ILLINOIS 60650

DO NOVÉHO ROKU HODNĚ ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI

přeje všem svým zákazníkům
a československým přátelům

COMMERCIAL NATIONAL BANK OF BERWYN

FOR ALL YOUR FAMILY BANKING NEEDS

All phones (312) 484-0800

Main Bank

3322 S. Oak Park Avenue, Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch

5915 W. 35th Street, Cicero, Illinois 60650

Právo na informaci

Prostřednictvím radiových stanic Hlasu Ameriky a Svobodné Evropy jsou českoslovenští občané přesně informováni nejen o činnosti americké a ostatních delegací na současné konferenci a závěrech Helsinské dohody ve Vídni, ale také o činnosti našich organizací ve věci předkládání dokumentace o porušování lidských práv v Československu.

„Hlas Ameriky“ a „Svobodná Evropa“ podaly ve svých zprávách obsáhlý referát o dokumentaci Československé národní rady americké, která byla předložena americké delegaci, delegátům NATO a některým jiným západním delegacím o porušování lidských práv komunistickými československými úřady. Celá tato dokumentace se opírá o psaná prohlášení „Charty 77“ a „VONSu“.

Zvláštní dopisovatelé obou rozhlasových stanic přinesli také zvláštní referáty o účasti ČSNRA ve Vídni - (počátkem listopadu t.r.) - ze zahájení této Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Tak se například posluchači obou rozhlasových stanic dověděli o zvláštním symposiu, které se zabývalo celkovou situací v Československu, jež uspořádala ČSNRA dne 6. listopadu. Navíc se dověděli o výstavě dokumentace a publikaci Charty 77; o předání petice americké delegaci a jiným západním delegacím ve Vídni, jakož i o pokojné demonstraci, která byla zorganizována místními vídeňskými krajskými organizacemi. Českoslovenští občané slyšeli také referát o tiskové konferenci, uspořádané Radou svobodného Československa a jinými exilovými organizacemi, které byly ve Vídni zastoupeny při zahájení této konference. —afa—

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Administrativní decentralizace (zvláště na Slovensku)

Tato záležitost je v naší obnovené republice velmi aktuální. Nebude snad na škodu, jestliže se na ni podíváme i ve světle křesťanského názoru.

Snaha po rozumné decentralizaci, dělbě práce a zodpovědnosti odpovídá zcela povaze lidské přirozenosti a, je-li dobře míněná a svědomitě provedená, může zdárnému chodu státní administrativy jenom prospět. Historie jednotlivých zemí našeho státu napovídá, že by bylo zdravé při řešení naší vnitropolitické struktury přihlížet k těmto zásadám.

Zvláštní důležitosti však nabývá takové řešení, máme-li na mysli Slovensko a jeho zvláštní postavení v československém státě.

V programu První domácí vlády národní fronty republiky Čechů a Slováků, který byl prohlášen 15. dubna 1945 v Košicích, nacházíme v bodě VI. i tato slova: »Vláda se bude, jako první domácí vláda republiky, pokládat za ztělesnění československého státního společenství, založeného na nových zásadách. Činíc konec všem starým sporům a vycházejíc z uznání Slováků jako národně svébytného národa, bude vláda od prvních svých kroků důsledně se snažit, aby v česko-slovenském poměru byla skutečně zásada: Rovný s rovným, a aby tak bylo uplatněno skutečně bratrství mezi oběma národy.«

Je přirozené, že spravedlivé a spokojené soužití Čechů a Slováků nelze zaručit definitivně a stoprocentně nějakou psanou dohodou a veřejnými proklamacemi. Národy samy jsou a musí být základem dohody. Skutečná dohoda však může být vyjádřena teprve životem, může nastat toliko opravdovou vůlí žít společně v jednom státě, sloužit mu a očekávat od něj ochranu a zabezpečení svých nezadatelných požadavků a práv.

To pak předpokládá mravní jednotu, vzájemnou důvěru a poctivé plnění na sebe vzatých povinností. Snad je to za daných okolností těžké, ale zcela nezbytné a konec konců bude stupeň odhodlanosti k takovému postupu i mírou úrovně naší státnosti. Jistě že je takové řešení záležitostí jiných povolanějších činitelů. Já bych zde chtěl jen odklidit s cesty některé překážky.

Slovenští katolíci vytýkají shodně českým katolíkům, že stáli v první republice cele za tak zvaným pojmem jednotného československého národa. V důsledku toho nemají k nám příliš velké důvěry a tvrdí, že přiznání národní svébytnosti Slováků je jen dočasným vyčkávacím řešením, že je tu stále nebezpečí ohrožení slovenské svébytnosti a omezování slovenských národních práv. Tato nedůvěra na slovenské straně vzbuzuje nedůvěru na české straně a překáží potřebám sblížení.

Myslím, že se na mně nebude žádný zlobit ani z českých katolíků ani z nekatolíků, řeknu-li věci jasně a jak ve skutečnosti jsou.

Katolicismus ve svém jádře je vždy mravním činitelem konstruktivním a tedy státoporným. Seznal-li legitimnost vlády a její zásadní dobrou vůli stoužít lidu za daných okolností co nejlépe, není již jeho povinností zkoumat složení jednotlivých vlád a přihlížet programům jednotlivých stran, pokud se nedotýkají je-

ho náboženských a mravních zásad. Vláda první československé republiky měla svůj program a čeští katolíci se za něj postavili, snažili se napomáhat vládě svou mravní i početní vahou; sledovali při tom ovšem i jiné cíle, stejně morální a důležité, to je zájmy Katolické církve v československé republice a samozřejmě v první řadě své vlastní zájmy v českých zemích.

Zdá se, že slovenský katolicismus očekával od českých katolíků v první republice větší pochopení pro Slováky a jejich potřeby a důraznou pomoc v uskutečňování jejich zvláštních plánů. Jelikož se jim toho pochopení a pomoci nedostalo, ztratili v české katolické důvěře, zahořkli vůči nim a možná, že ztratili později i víru v opravdovost českého katolicismu.

Ze stanoviska lidského je to zcela pochopitelné. Avšak z vyššího stanoviska všeobecných zájmů Církve a správného plánování a postupu českých katolíků s ohledem na minulost i budoucnost nemohli čeští katolíci postupovat jinak. A to měli snad pochopit i vůdcové slovenského katolického lidu. Vždyť čeští katolíci vstupovali do československé republiky, která nebyla katolicismu příliš příznivá; naopak katolicismus tu byl spíše trpěn než uznáván; katolíci, a hlavně vysoký klér, byl obviňován z přichýlnosti k habsburské dynastii a katolíkům bylo snadno vypalováno na čelo potupné znamení rakušactví.

Ve skutečnosti však byli čeští katolíci v převážně většině dobrými Čechy, ale museli o tom svůj národ přesvědčovat. Jestliže si chtěli tedy získat důvěru vlády i českého lidu a zjednat tím předpoklady i pro další obhájení svých náboženských zájmů, nemohli se bezvýhradně přiklonit k nějaké straně, která sledovala soustavně opoziční stanovisko vůči vládě. Tim by byli ztratili poslední zlomek důvěry a zmařili předem jakékoliv vyhlídky na náboženskou svobodu a uznání katolicismu jako konstruktivního prvku ve státě.

Vývoj událostí potvrdil, že tento postup byl správný. Kdyby si byli čeští katolíci počínali jinak, nebyla by jejich současná situace tak příznivá, ba možná dnešní poválečné období by bylo obdobím nejhlubšího smutku českých katolíků. Že by tím byly poškozeny i nejvyšší zájmy Církve, není třeba vůbec připomínat. Byla by tím zmařena ovšem i ta možnost spolupráce se slovenskými katolíky, která dnes existuje a která, dej Bůh, se ukáže i činem ...

Výstavba republiky, vnitřní klid a hlavně její mravní a duchovní obroda vyžaduje plný konstruktivní přínos českých i slovenských katolíků. Je tolik důvodů vnitřních i zahraničních, aby se katolicismus v tomto státě uplatnil duchovně a mravně v plné své síle, že pochybovat o tom by bylo přílišnou krátkozrakostí. Proto si dovoluji znovu zdůraznit: je třeba začít v plné vzájemné důvěře a je třeba začít co nejdříve.

Všichni katolíci tohoto státu se musí snažit stát se nejsilnější mravní oporou a jednotícím prvkem republiky, aby se mohla stát republika záštitou náboženské svobody a živnou půdou rozkvětlého náboženského života. Potom se stane i zaštitou křesťanské civilizace a kultury ve střední Evropě a československým katolíkům za to případnou před celým světem oceňované zásluhy.

Společenské stavy a třídy

Sociologové rozlišují mezi stavy a třídami.

Stav je konglomerát lidí, kteří se obírají v lidské společnosti stejnou činností (řemesla, různá povolání a podobně). Často bývají stavy podle charakteru své činnosti organizovány. Tak, na př., jde-li o průmyslové podnikání a podniky, spojují se dělníci a podnikatelé, aby vytvořili zvláštní korporace, organizovaná sdružení, v jejichž rámci vznikají syndikáty, odbory a pod. za účelem spravedlivé úpravy poměrů mezi pracovníky a zaměstnavateli.

Společenskou třídou však máme na mysli to množství lidí, které zaujímá ve společnosti přibližně stejné sociální postavení nebo společenskou vážnost a důstojnost.

Ve skutečnosti se mluví dnes převážně o společenských třídách, které vystupují jako rozhodující činitelé v nejtěžším sociálním dramatu. Nemíním se zde obírat tak zv. třídním bojem, pro který lze nalézt v přítomné době jen stěží vhodná slova, která by dovedla vyjádřit skutečný stav třídního dění. Vždyť je všem jasno, že dochází-li u nás k radikální přestavbě sociálního a hospodářského života, je zde snaha po vyrovnání mezi nezdravými extrémy. Tato snaha je v podstatě jistě spravedlivá, hlavně se zřetelím na vykořisťovanou třídu proletariátu; nemůžeme však dnes ještě hodnotit výsledky této hospodářské přestavby, ani se vyjadřovat definitivně o jejím spravedlivém konečném vyřešení.

Francouzská revoluce usilovala odklidit každou společenskou diferencí a přetvořit lid v atomickou masu individuí. Zdá se však, že se jí to tak snadno nepodařilo a vznikly nové třídní rozdíly, u nichž se projeví rozpory mnohem hlubší a přikřejší. Zrušením tak zv. cechů, které hájily zájmy jednotlivých živností a řemesel, byla sice uvolněna cesta volnému soutěžení, avšak právě této uvolněné cesty použil bezohledný kapitalismus k tomu, aby zotročil dělníka a kořistil neúměrně z jeho pracovního přínosu za účelem nabrání zisků na jedné straně. Propastí se jen prohloubily a nastal nový boj, mnohem nesmířitelnější, který však,

Hodně štěstí a úspěchů do Nového roku

1987

všem zákazníkům, příznivcům a přátelům

přeje

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

JERRY A. RABAS, president

6805 W. Germák Rd., Berwyn, Ill. 60402

Telex: (312) 749-1333 nebo (312) 242-1512

jak se zdá, není ještě dobojován.

Po nezaujatém uvážení se zdá, že je snazší dojít k určitému sociálnímu vyrovnání spíše cestou, která dovoluje jednotlivcům přiměřenou možnost svobodného podnikání a drobného zájmového sdružování, nežli taxativní nivelizací celé lidské společnosti. Zůstáváme stále u základní a rozhodující pravdy. Člověk je individualita a jako takový se nejraději podle svých přirozených sklónů projevuje. Usilovat o to, aby se stal jen atomem ve velké mase, nepodněcuje zrovna jeho touhu po svobodě. Připustit tedy určitou zájmovou sdružovací svobodu i na poli hospodářském a nebrzdí přirozený sklon jednotlivce k individuálnímu podnikání a úspěchu, i když při patřičném nejvyšším dozoru, znamená podle Pia XII. »solidárnosti číže lidskou a křesťanský bratrskou.«

Právě tato spontánní solidarita je schopná zamezit upřílišněné shlukování lidí do bezvýchodných mas »bez duše« a podporuje společenskou strukturu »nejbohatší ve své různosti a ucelené ve své harmonii.«

Naukové zásady ve věci společenských tříd stanovil v hlavních rysech již papež Lev XIII., který nesmlouvavě hájil zásadu, že existence společenské rozličnosti co do funkce a struktury má svůj původ v právu přirozeném. »Je třeba tedy stanovit - píše Lev XIII. - ve své encyklice *Rerum novarum* - v první řadě princip, že je nutno smířit se se situací, která je vlastní společnosti lidské: odstranit ze světa sociální různosti je nemožné.« Pravda, usilují o to socialisté, ale každý pokus proti lidské přirozenosti se ukáže marným.

Je jisto, že historickým vývojem a změnou společenské struktury lze připustit různé korektury hranic svobodného podnikání na poli hospodářském, v podstatě však zásada Lva XIII. zůstává v plné platnosti. Zvláště v přítomné době, kdy utopie naprosté společenské rovnosti se stala střežným bodem jinak oprávněných požadavků proletariátu, je třeba zdůrazňovat tuto zásadu přirozeného práva.

Marxistický princip sociální rovnosti je a zůstane v rozporu s lidskou přirozeností a zkušeností. Rozbíjí autonomii lidské osobnosti a činí ji pouhým nástrojem, součástí, článkem neúprosného mechanismu společenského stroje.

Toto tvrzení je sice vzhledem k současné náladě nepopulární a snad i odvážné, avšak právě proto i pravdivé a snad pronesené ještě v příhodné době.

(pokračování příště)

Nad otevřeným hrobem dp. Václava Uhlíře - jednoho z posledních českých kněží v Clevelandu

V úterý navečer (9. prosince) - při modlitbě svatého ružence - se vrátil do Boží náruče, z níž před 88 roky vyšel, dp. Otec Václav Uhlíř, farář-emeritus osady sv. Prokopa v Clevelandu.

Otec Václav sloužil na Pánově vinici - věrně a pokojně - plných 63 let. Byl třetím nejstarším knězem clevelandské diecéze.

Slavný pohřeb se konal v sobotu 13. prosince z kostela sv. Prokopa. Hlavními koncelebranty byli clevelandský sídelní biskup Pilla, světící biskupové Pevec a Lyke, nynější farář svatoprokopské osady Otec James Veselý a Otec John Anděl, místopředseda Národního svazu českých katolíků a dlouholetý osobní přítel zesnulého. Smuteční kázání pronesl prasnovec Otece Václava, dp. Mark Peyton, kaplan clevelandské osady sv. Víta. Obrady posledního rozloučení na hřbitově P. Marie vykonali Otec Veselý a Otec Anděl, pohřbu se zúčastnilo téměř 90 kněží z celé diecéze.

Rodiče dp. Václava Uhlíře pocházeli z píseckého kraje. Tatínek Jan byl z Kučere, maminka Marie byla z Vlastce, farnost Záhoří. V Clevelandu žili v rodinném domku na zap. 31. ulici a patřili k zakladatelům svatoprokopské osady. Václav byl nejmladší z devíti dětí. Dvě jeho sestry také zasvětily život službě Bohu; vstoupily do ženského řádu sv. Josefa, přijaly řeholní jména ses. M. Benedikta a ses. M. Rozalia.

Primiční mši svatou sloužil Otec Václav v kostele sv. Prokopa v neděli 25. února r. 1923. Byl kaplanem na několika českých osadách až se stal farářem nové začínající osady sv. Rodiny v Parmě. Byl jejím duchovním správcem plných 20 let, osada se každým rokem rozrůstala a

kvetla. V roce 1949 se Otec Václav vrátil odkud vyšel, ke svatému Prokopu. Blahodárné v ní působil. »dával jí květ kněžských cností«, jak řekl smuteční kazatel, až do roku 1973, kdy odešel na odpočinek, jako farář-emeritus. Duchovní správu předal Otci Veselému a s horlivostí jemu vlastní pečoval o pestré záhony květin kolem farních budov.

Jako farář svatoprokopský byl Otec Václav starostlivým pastýřem svěceného stáda. Osada žila bohatým duchovním životem, zrestauroval se kostel, opravily školní a farní budovy, osadní škola se těšila velmi

dobré pověsti. Svaz českých katolíků měl v Otci Uhlířovi věrného člena a podporovatele. V nekrologu deníku „Plain Dealer“ bylo napsáno, že Father Uhlir mluvil plynně česky. My vděčně připisujeme, že měl navíc dobré česky citící srdce.

S Otcem Václavem odchází jeden z posledních uvědomělých českých kněží v Clevelandu. Žeň hojná, kdo na jeho místo?

Svatý Prokop, jehož osadě Otec Václav po desetiletí věrně sloužil, si ho jistě odvedl do věčné blaženosti českého nebe. R.I.P. -ar

Svatomikulášské vzpomínání

(Připravila a přednesla
Věra Rokničová na Mikulášské
zábavě Odbočky Gama and
Štefánik u Kraupnerů
v prosinci 1986)

*Až přijde Mikuláš,
povím mu „Otcenáš“,
nastavím košíček,
on mi dá jablíček,
a já mu zazpívám,
jak v ráji slaviček!*

Tradice nadělování v den svatého Mikuláše u nás doma byla tak hluboká a zakořeněná, že jak i dnes zde vidíme, nelze ji opomenout ani v exilu. Je poměrně málo zachovaných fakt z historie, ale víme, že svatý Mikuláš byl původně biskup, narozený v druhé polovině třetího století. Císař Dioklecián jej uvrhl do žaláře, ale později mu císař Konstantín Veliký daroval svobodu. Mikuláš ani ve své vysoké církevní funkci nezapomínal na chudé a říká se, že vždy v předvečer svého svátku, který připadá na 6. prosince, chodil po městě a kde bydleli chudí lidé, tam dal za okno nadílku. A od těch dob mívá předmikulášský večer a zvláště okna, kouzelnou tradici. Rozšířila se a děti si dávaly za okna punčošky či bačkůrky a ráno je našly naplněné různými pochoutkami. Během doby se k Mikulášu přidaly dvě další postavy - anděl a čert a toho kouzel-

ného večera se ochotníci převlékali za Mikuláše, anděla a čerta. Někdy chodili po ulicích a rozdávali dárky, anebo byli objednáni k rodinám, kde měli děti, aby jim připravili překvapení spojené s kouzlem tajuplnosti. A i pro dospělé býval to večer vracející mládí. Člověk jakoby znovu čekal, že něco najde za oknem a vrátil se k těm nejtajnějším přáním svého srdce.

Svatomikulášské kouzlo zůstane provždy částí našich zvyků a tradic. Dokud krásné zážitky exastují v našich vzpomínkách, tak prostě stále v nějaké formě pokračují. A i když ty překrásné chvíle mládí nepřivoláme zpět, stačí, že nás vzpomínka potěší a navrátí nám trochu radosti, kterou jsme ztratili, když jsme opouštěli svůj domov.

Zavíte na chvílku oči, zavzpomínejte, a představte si se mnou zimu u nás doma na vesnici:

*Poprašek sněhu pocukroval zemi
už mlhá jako žena zhyčkaná,
než rány - raději má pohlazení,
hladí jí nežně vločky od rána.*

*Na římsách střeš se nyní usadily,
za krátko vidíš je ve típnyých
krystalech.*

*Ze školy staré v této chvíli,
vzběhly děti s brašnami na zádech.*

*Jak veselo je nyní na vesnici,
koulemi kluci ház, kloužou se
a dovádí,
na hlavích mají teplou beranici,
a mráz jim vůbec nevadí.*

*Náhle kraj šero modře zabarvilo,
v chalupách světla hasnou, ves
jde spát,
kež by se moje dětství navrátilo,
vsak bláhové je, lidé, myslet
na návrat.*

ČESKÉ KNIHY, VIDEOKAZETY
starších českých filmů,
magnetofonové kazety zaslá:
Miroslav KONVIČKA
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalog!

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.

Na jídelním lístku máme všechny slovánské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.
Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE hostitelka Jarka

Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!

MidAmerica Federal
Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

35-10 Ditmars Blvd.

☎ (718) 278-8468 Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Sověti chtějí proniknout do jižní Ameriky také přes Peru.

Peru se rychle přeměňuje ve strategické předmostí SSSR pro proniknutí do jihoamerického kontinentu. Jeho populární prezident Alan García obživil v zemi ohnivé protiamerické rétoriku, a odmítl splácet zahraniční dluh, sblíží se s Kubou a poskytuje finanční a mravní podporu Sandinistům v Nikaragvě, kterou nazval „pokrokové uskutečnění demokracie ve střední Americe.“

Vztahy mezi peruánskou armádou a SSSR začaly v roce 1969, kdy levicová část armády ve státním převratě svrhla tehdejší demokratickou vládu. Potom vůdce převratu gen. Juan Velasco, dnes už zemřelý, se pokusil obrodit peruánskou ekonomii podle socialistického modelu. Veřejný sektor rychle vzrůstal, a v úsilí prosadit revoluční cíle různá byrokratická vládní místa byla svěřena peruánským marxistickým důstojníkům. Od začátku sedmdesátých let se Sověti stali pro Peru hlavním dodavatelem zbraní. Poskytl Peru výhodné platební podmínky: žádali pouze nízkou úrokovou míru, nespěchali se splácením samotného dluhu, který Peru mohla částečně splácet také vývozem svých produktů do SSSR. Podle odhadů US výzvedné služby v posledních 12 letech Peru obdržela ze zemi sovětského bloku zbraní za 500 milionů dolarů, včetně tanků T-55, moderních bojových helikoptér, stíhaček Sukhoi, protiletadlových děl a dálkových střel, raketových zbraní a moderních radarových systémů. Zároveň 3.000 armádních důstojníků bylo vytrénováno v SSSR. Tak se Peru stala jednou z velkých vojenských mocností na pobřeží Pacifiku v jižní Americe. V roce 1980 pak nastoupil po generálu Velasco demokraticky zvolený prezident Fernando Belaunde. Ačkoliv tento byl pro-americký, kvůli armádě nemohl zbavit

Peru od jeho vztahů se Sovětským svazem. Válečné loďstvo sice zůstává silně prozápadní, avšak důstojníci letectva a pozemního vojska, kteří se prohlašují za „pokrokové nacionalisty“, zůstávají v úzkých vztazích se Sověty, kteří je vytrénovávali. Prezident Belaunde, stejně jako nyní García, si musil hledět pro sebe udržet přízeň celé armády, chtěl-li si zajistit, aby jeho vláda nebyla svržena státním převratem. Felipe Osterling, generální tajemník opoziční „křesťanské lidové strany“, řekl o Garciovi, že sice prohlašuje neutralitu Peru od mocenských bloků, že však ve skutečnosti se kloní k Sovětům. Jeho ministr zahraničí Alan Wagner charakterizoval jeho politiku jako „neutralitu, antiimperialismus a solidaritu s utiskovanými.“

Známky sovětské přítomnosti v Peru jsou všude viditelné. V největším peruánském přístavu Callao jsou některé obchody prakticky vyhrzeny pro sovětské „rybáře“. V Limě v jednom hotelu první třídy se pravidelně scházejí Sověti, které je možno poznat podle jejich šedivých flanelových košil. Na universitě v San Marcos jsou na nástěnné malbě zobrazení přední marxističtí revolucionáři a je tam také možno číst nápis: „Proletarios de todos los países, uníos! Proletáři všech zemí, spojte se!“ V rozlehlém komplexu sovětského velvyslanectví v Limě pracuje nejpočetnější sovětský diplomatický personál v celé jižní Americe. Ve vládních vojenských objektech je přítomno 150 sovětských vojenských techniků, kteří trénují peruánské vojáky a udržují v dobrém stavu zbraně sovětské výroby. Jinde pracuje 200 sovětských civilistů, z nichž polovina jsou agenti ve službách sovětských vojenských organizací KGB a GRU. Všichni tito Sověti mají společnou ústřednu v tajné sovětské podzemní základně u města Tacna při čilské hranici. Čilské a peruánské pohraniční strážní se

už podařilo zabavit obrovská množství zbraní, určená pro čilské guerily. V únoru 1984 byli v Peru zatčeni dva Čilané, vezoucí v trucku velké množství zbraní. V březnu 1985 čilská pohraniční stráž zabavila velké množství obyčejných a strojních vojenských pušek a vrhačů raket, které přišly z Peru, kam byly dopraveny z Nikaragy; bylo zjištěno, že tyto zbraně poslala Sandinistům Libye.

Peru a SSSR mezi sebou ujednaly různé smlouvy o finanční a technické spolupráci. Letadla sovětské společnosti Aeroflotu, která se zastavují pouze ještě na Kubě, přistávají v Peru čtyřikrát týdně. V peruánských vodách při pobřeží účinkuje 10 velkých sovětských plovoucích továren na zpracování ryb a asi 100 rybářských člunů. Sověti tam ročně uloví asi 6 milionů tun ryb v ceně 1,8 bilionu dolarů. V září 1986 vlády Peru a SSSR prodloužily smlouvu o rybolovu na další tři roky. V přístavu Callao sovětské rybářské lodí mohou přistávat kvůli správkám lodí, obnovení zásob, nečerpání pohonných látek a pro změnu lodního personálu. Podle odhadů tímto přístavem projde ročně asi 30.000 sovětských rybářů. Tento přístav je zároveň jak už jsme ukázali důležitým ústředím pro přepravu zbraní guerilům do Čile a pro provádění výzvedné služby.

Ještě více než vztahy se Sovětským svazem jsou konservativní a politicky umírnění Peruánci znepokojeni „přílišným přátelstvím“ režimu presidenta García s Kubou; vysloveně považují tyto vztahy za „škodlivé pro jejich zemi“. Kuba pak zneužívá těchto úzkých vztahů ke své stále větší infiltraci do Peru. V květnu 1986 kubánský místopředseda Carlos Rodríguez prohlásil před peruánskou televizí, že vztahy jeho země k Peru jsou na optimální úrovni, že Kuba schvaluje mezinárodní posice Peru jak v ekonomii tak i v politice, a že více Kubánců bude přijíždět do Peru. Už předtím v Havaně peruánský ministerský předseda Luis Alva řekl při tiskové konferenci, že mezi ním a Fidelem Castrem existuje už dlouholeté přátelství, a že vztahy mezi oběma zeměmi se musejí posílit. Obě země spolu opět navázaly diplomatické vztahy, zvýšily své obchodní transakce a podepsaly smlouvy v oborech rybaření a technické spolupráce.

**Prosíme
oznamte nám včas
změnu své adresy**

Bratříckuj se s čertem a peklím se ti odmění. říká staré přísloví. Sověti a Kubánci už využili sblížení s Peru nejen k rozšíření své výzvedné činnosti, nýbrž i ke zvýšení pomoci tamním komunistickým revolučním hnutím. Kubánci financují revoluční hnutí „Tupac Amaru“, jednu ze dvou komunistických guerilových skupin v Peru. Toto hnutí, pojmenované po vůdci Inků z 17. století, který bojoval proti Španělům, je hlavně městskou teroristickou organizací, která operuje v hlavním městě Limě a v okolí.

Tito teroristé provádějí bombové útoky v hotelích a restauracích, ve vládních i soudních budovách i jinde. Jsou ve spojení s čilským komunistickým hnutím revoluční levice MIR, kterému dopravují zbraně. V prosinci 1985 peruánská pohraniční policie objevila u města Tacna arsenál, kde bylo 1.000 vojenských pušek, 500 moždírů, krabice s granáty, přenosné radarové systémy a motory pro rychlé čluny, které slouží k dopravě zbraní do Čile. Bylo zjištěno, že tyto zbraně měly svůj původ na Kubě a v Libyi. Zároveň byla zadržena skupina Peruánců, Čilánů, Argentinců a Bolivijců, kteří měli při sobě falešné identifikační dokumenty. Sověti a Kubánci využívají k přepravě zbraní do Čile přes Peru dlouholetého nepřátelství mezi těmito dvěma zeměmi. V roce 1879 totiž obě země byly ve válce a Čile dobyla peruánské území Atacama, které bylo bohaté na měď a nitráty pro umělá hnojiva. Peruánci dodnes nemohou zapomenout na tuto ponižující porážku.

Druhá levicová teroristická skupina v Peru si dala jméno „Sendero luminoso - Zářná stezka.“ Jeho povaha a politický program zůstávají málo jasné; někteří říkají, že je „nihilistické“ bez jakéhokoliv programu. Donedávna terorisovalo hlavně venkov a těžko přístupné horské kraje; nyní se začíná zajímat také o města. Má se za to, že je podporováno Sovětským svazem, a to pouze proto, že usiluje o destabilisaci peruánské vládního režimu, který tím pak bude ještě více závislý na dodávkách zbraní ze Sovětského svazu.

Peruánská vláda prý plánuje bojovat proti oběma uvedeným teroristickým skupinám pomocí zvláštních soudů, které budou guerily trestat příkladným způsobem. Toto úsilí však asi nebude mít mnoho úspěchu, pokud Peru bude udržovat úzké vztahy se sponsorsy těchto teroristů - se Sovětským svazem a s Kubou.

MALÝ BUBENÍČEK

Ježíšek když na svět přišel z nebeského ráje, vzácných dárků přinesl Mu do Belléského stáje. Jeden hošík přechudý byl, neměl, co by dal, najednou mu blesklo hlavou: Co kdyby Mu ku radosti na bubínek hrál.

Bum-bu-mm, bum-bu-mm! zahrál s láskou převelikou ve svém dětském srdíčku - Ježíšek se usmál sladce: „Ze všech dárků hošíčku Lásko nejvic zahřeje mne a dotkne se hluboce, kdo své srdce k Ješím složí, pozná pravé vánoce!“

Dle anglické legendy: The Little Drummer Boy - k vánocům upravil Karel Chrobák.

Eduard Bass

Pražský Mikuláš

Mikulášský den se neoslavoval v Praze jen mikulášským trhem. Dávno před ním byla oblibena v dávnostech nadílka v průvodu čerta a anděla. V starosvětské řemeslnické Praze bylo v každém domě plno chasy, která s velkou radostí sehrála úlohy dobrotivého světce, trestajícího pekelníka a anděla ochránce. A s tím souvisel jedinečný panský žert, jenž se odehrál na staroměstské půdě r. 1767. Tehdy byl v Praze dostojník hraběcího rodu, prostulý všelijakými potrhými svévolími. Byl například zamilován do kněžny Kinské a když měl noční bezpečnostní službu - tenkrát ještě část policejní služby obstarávali vojáci - dal prohlédat pražské hospody a sebrat každého dudáka, s nimiž pak táhl k paláci Kinských a tam s nimi uspořádal paní kněžně standrle. Tenkrát na Mikuláše si ztropil švandu jinak: dal večer pozatýkat všechny biskupské maškary, kdejakou vojáky zahlédli, a všechny přivést do šatlavy na staroměstskou radnici. Šatlava na ten nával nestačila, ale vojáci přiváděli stále nové a nové. A nebylo to pro nic jiného než pro legraci příštího dne, kdy pan lajtnant dopoledne za bílého světla a v plném pracovním ruchu všedního dne dal otevřít vrata a vypustil na Staroměstské náměstí několik set Mikulášů, čertů a andělů, kteří s křikem a láteřením i smíchem perendili o překot domů. Byla to zvláště, ale celá Praha se té podívané smála.

Pan hrabě musil rukovat na čtrnáct dní k profsovi pod zámek, ale o tom jeho kousku se vyprávělo ještě po padesáti letech.

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných v Československu, tuzexové objednávky. Dobrá služba zakazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Jews in Czechoslovakia

The traditional pilgrimage of the survivors of Nazi persecution in Bohemia/Moravia and of their progeny to the notorious Nazi concentration camp of Terezin has been set for 28 September. A number of coaches departing from the law faculty of Prague University have been laid on for members of the

Prague Jewish community, whilst other communities are said to be „making their own arrangements”. The memorial act will also lead to the banks of the Ohre (Eger) river into which the ashes of Nazi victims were immersed ★ Daniel Mayer, the regional rabbi of Bohemia/Moravia, continues his lectures on Jewish history in Prague, due to take place twice monthly. So, far they have been scheduled up

to the 17 December 1986 ★ 'Vestník' the monthly of both the Czech and Slovak Jewish communal organisations, continues to limit itself to announcing the schedule of religious services exclusively for Prague. In its latest issue, it announces Prague services in both the Alt-Neu and Jerusalem synagogues for Rosh Hashana, Yom Kippur, Succoth through to Simhat Torah ★ The Council of Jewish religious communities in Bohemia/Moravia, otherwise strictly held by the authorities to be non-political, has added its voice to the many party-directed proclamations against nuclear armament and in favour of the preservation of peace. Statements of this recently included forceful denunciations of the United States by the Council chairman, Bohumil Heller, over her aggression against Lybia. The reaffirmation of peaceful intentions by an over-aged group in the country overwhelmingly consisting of Nazi victims earned the Council quotations in the official Czechoslovak news agency and the leading Communist papers which otherwise hardly pay any heed to the existence of Jews in the country or to their problems ★ According to a recent announcement in the monthly of the Czechoslovak Jewish community, Daniel Mayer, its regional rabbi, is now authorised to carry out circumcisions. No mention is given to the fact that Rabbi Mayer received his training as a mohel in London during two summer visits in 1984 and 1985 ★ The death is reported from Czechoslovakia of Jan Černý, proposed to the Yad Vashem by the International Council of Jews from Czechoslovakia as one of the limited number of righteous gentiles in Bohemia/Moravia. Černý, born in China of a Czech father and a Chinese mother, returned with his family to Bohemia before the war. Under Nazi occupation, he worked as a train driver at Terezin and was in charge of a number of deportation trains from the camp to the death camps of the East. By reducing speed, he allowed a number of

Jews to escape to freedom and to go into hiding ★ Tribute is paid to some of the leading members of the Slovak Jewish community in 'Vestník' for their personal efforts in the maintenance of Jewish cemeteries and their buildings at Dunajska Streda, Hlohovec and Kosuty. Acknowledgement of their concern goes to Eugen Feldmar, Eugen Karvan and Ludvik Kellner ★ The Jewish community of Plzeň (Pilsen) reports a revival of social and cultural activities and an improvement in the care of Jewish cemeteries in Western Bohemia. In addition, talks have started with the town council for a renewal of the great synagogue and its possible use for cultural purposes. Dr. Lev Tanzer, head of the community, is in charge of the talks. (Over 3,000 Jews lived in Plzeň before World War II. The Jewish community now is estimated to be in the region of 100) ★ Another 'tourist bait' under the heading of 'The Prague Synagogues in Paintings, Engravings and Old Photographs' has been published by the Communist-controlled State Jewish Museum of Prague this autumn. The 72-page brochure, lavishly illustrated, presents the wealth of synagogues in pre-war Prague now constituting the museum's shopping window for foreign tourists and has the temerity of presenting pictures of the vault of the Pinkas synagogue „after restoration in 1978-84” together with the walls of 1960 of the very same synagogue, carrying the names of the victims of Nazi persecution, ignoring the fact that these tablets, having fallen victim to rising damp, have been in the process of restoration for the last 25 years because the Prague rulers cannot stand the idea that the overwhelming majority of Nazi victims and those resisting the Nazi occupation of Czechoslovakia were of Jewish origin. The Prague Jewish community, under a series of its leaders, has been an impotent witness to the dillydallying restoration process now spanning over one quarter of a century, and Western

Jewish organisations have been too indifferent to care ★ On the initiative of Bohumir Pavlik, a retired Czech inspector of education, the Jewish cemetery of Třebíč (Trebitsch) of Moravia, before the war an autonomous Jewish community, has been restored with the help of young volunteers. With Boskovic (Boskowitz), Holešov (Hollerschau) and Mikulov (Nikolsburg), the 16th century cemetery, spanning an area of over 5,250 sq.m. with 3,000 tombstones and about 11,000 graves represents one of the most outstanding Jewish memorials in Moravia. Restoration included that of the cemetery's ceremonial chamber and over 700 m3 of surrounding walls, at a cost of Kcs 500,000, covered by the regional authority for church affairs ★ Terezin, the focal point of the destruction of pre-war Czechoslovak Jewry, continues to be abused by the Communist authorities of the country for a variety of party-line public relations exercises, the latest of them ★ Religious organisations have been warned by the Secretariate for Religious Affairs in Prague that publications including religious books which have not received prior approval, would be returned to senders in the West.

After a visit to Czechoslovakia, do let us have your impressions. We do not wish to depend entirely upon sources under Communist control. If you do not desire publication, your embargo will be respected. Let us also know of those in distress. We are here to help.

NEWS FROM NORMALIZED CZECHOSLOVAKIA

Pollution of Waterways

An industrial spill similar to the Rhine accident in Basel but much less publicized occurred on the Czechoslovak-Polish border where 50 tons of high-sulfur fuel were released into the Lučina River close to Ostrava. A four-kilometer oil slick seeped into the Oder River which flows to Poland and polluted the section through Poland's industrial region of Katowice.

Pollution of the environment had become a serious problem in Czechoslovakia. But despite the rising criticism the authorities have been slow to take appropriate measures.

Reykjavik

The Czechoslovak media have presented the Reykjavik summit meeting as a struggle between the Soviet Union striving to promote peace and the United States intent on war-mongering. The United States has been depicted as being on the defensive under the pressure of world opinion siding with the peace-seeking Soviet Union. Thus, October 15, Radio Hvězda reported that „militant right-ist circles and the industrial-military complex are becoming more defensive under the pressure, not only of the increasing authority of the Soviet Union but also of the United States' own allies.”

Life Expectancy

According to the World Health Statistics Annual, life expectancy in Czechoslovakia in 1984 stood at 66.9 years. The lowest average life expectancy in Western Europe was in Portugal (69.1 years). The lowest in Eastern Europe was in Hungary (65.1 years) while Bulgaria had the highest (68.4 years). The United States had a life expectancy of 70.9 years, West Germany 70.7 years, and the Netherlands 73 years.

Hrabal's Ordeal

One of the most popular

Czech writers, Bohumil Hrabal, suffered a nervous breakdown following police interrogation. He had to be hospitalized temporarily, Mr. Hrabal, one of the few authors publishing his books officially and in the samizdat, wrote his autobiography in which he took a strong antiregime stance. It has surfaced in samizdat form and is widely circulated. It is scheduled to appear in Czech in the West soon.

A New Vicar-General in Prague Archdiocese

P. Jan Lebeda was appointed as Prague's new Vicar-General to succeed František Vaněk, who died in September 1986. Born in 1913, Lebeda studied theology at Charles University and was ordained in 1937. During the Prague Spring he was installed as canon of the ancient church at Stará Boleslav (where St. Wenceslaus was assassinated) and began to edit Katolické noviny, a Catholic weekly which enlisted the service of a number of former political prisoners. He had lost his position in 1976 as a result of the mounting antireligious campaign, and was replaced by an active member of the pro-regime „Pacem in Terris” group.

Lebeda returned to his pursuits, alongside his religious duties, namely, literature, music, and cultural history. His most noteworthy literary output has been his poetry. It is too soon to tell whether Lebeda's appointment heralds a new policy of the Czechoslovak communist regime (Radio Free Europe 15, November 14, 1986).

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

Buy U.S. Savings Bonds

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland”
nový, pestrý řs. pořad „SPECTRUM”,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nizké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

"OPERATION ABOLITION"

It is an astounding but true fact that the security of the American people depends to a great extent upon private citizens rather than upon its national government. The validity of this statement is brought out by the existence of the National Committee to Restore Internal Security.

At one time, congressional investigating committees spotlighted

subversive activities in America, informed the public through published hearings, and recommended legislation to protect us from subversion.

When the Liberals gained control of the Congress in the 1970's, they set about eliminating these investigating committees, coincidentally in line with the objectives of the Communists.

As pointed out previously, the American Bar Association's committee report thoroughly documented Communist tactics, strategy and objectives, one of which was to bring about the abolition of these anti-subversive committees.

Consequently, the House Internal Security Committee, formerly the House Committee on Un-American Activities, was abolished in January 1975, without a vote by members of the House. Obviously, they didn't want the public to know they were voting against their security.

The Subcommittee on Internal

Security of the Committee on the Judiciary was abolished in January 1978 when a Liberal took over as chairman of the Committee.

Thus, the people of the United States were left with no governmental committees to investigate subversion, inform the public of their findings, and recommend protective legislation. The Communists were ecstatic.

The American people owe a debt of gratitude to a small group of patriots, led by Dr. Robert Morris, formerly chief counsel of the Senate Internal Security Subcommittee, who have attempted to step into the breach in our internal security bulwarks and inform us of the threat to our liberty.

This National Committee To Restore Internal Security has just issued Vol. XIII of its series of reports, dating from Vol. I in 1980. The current report on "Domestic Security" should be obtained and read by every patriotic citizen. It explains in shocking detail how we

have been exposed, by whom, and discloses just how vulnerable we are to subversion from within.

The report can be obtained from the Committee — NCRIS, Box 234, Mantoloking, New Jersey 08738 for only two dollars, postpaid. Every citizen concerned about the future security of this nation should obtain and assimilate the disclosures in this report.

But to repeat, isn't it a sad commentary on the state of internal security in this nation that a committee of private citizens must step forward to fulfill some of the responsibilities abdicated by our congress.

We want to bring out some of the disclosures of the National Committee to Restore Internal Security in subsequent broadcasts (columns) on the destruction of our internal security safeguards, but we can only touch on the highlights. We hope many will obtain this report and learn the details.

Prohlášení nevládních organizací

Z iniciativy paní Dorothy Goldbergové, manželky vedoucího americké delegace soudee Goldberga, na „Následnou konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě“, která se konala v r. 1977 v Bělehradě, zástupci nevládních organizací, kteří se sešli na State Departmentu u příležitosti komemorace výročí Všeobecné deklarace lidských práv 10. prosince 1986 se dohodli na prohlášení k úmrtí Anatoly Marchenka, sovětského zastánce lidských práv, který zemřel v sovětské věznici. Prohlášení bylo dodáno příslušným americkým vládním činitelem s tím, aby jeho obsah byl tlumočen vládě Sovětského svazu. Text tohoto prohlášení zní takto:

STATEMENT OF NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

Representatives of non-governmental organizations meeting at the Department of State on Human Rights Day, December 10, 1986, express profound sorrow at the untimely death of Anatoly Marchenko.

This great and courageous spirit died in a K.G.B. prison, following a four months hunger strike in protest against Soviet repression on Human rights activists both in and out of Soviet jails, prison camps and psychiatric institutions.

Throughout prolonged and unjustified confinement, Anatoly Marchenko was subjected to torture and other barbaric punishments. But he never was broken in mind or spirit and resisted until the end.

The only alleged crimes of Anatoly Marchenko were the publication abroad of his book protesting Soviet actions against peaceful human rights activists of all persuasions, his own non-violent protests of violations of fundamental human rights of free expression, conscience and belief and the application for the right to emigrate to the United States.

Anatoly Marchenko was not Jewish; he was a man protective of all faiths and for all seasons and his activities embraced all in the spirit of true brotherhood.

All that Anatoly Marchenko stood for and did, is expressly guaranteed by the Helsinki Accords, solemnly signed and agreed upon by the heads of 35 states of Europe, Canada and the United States.

These Accords were signed by then SSSR President Brezhnev and incorporated in its Constitution.

We protest and express our outrage at the actions of the Soviet government and its agencies which caused his death. Their barbaric conduct was in plain violation of the Helsinki Agreement. And we express our anguish about the fate of thousands of other Soviet dissi-

dents and refuseniks.

We respectfully request our government to convey our strongly held views about these continuing violations of the Helsinki Accords to General Secretary Gorbachov.

And with deep sorrow we extend our condolences to Mrs. Marchenko and all the members of the family.

-afa-

ČESKA SIN KARLIN CLEVELAND, OHIO ANSWERS TO YOUR REQUESTS!

Many of you have purchased Czech books in music, sheet music and other items from Vitak-Elsnic of Downers Grove, Ill. Earlier this year, they sold all of Vitak-Elsnic publication copy-rights and so such items may be purchased from BROWN DISTRIBUTING CO., 2208 South Broadway, New Ulm, Minn. 56073. Available are large selections of old-time music, band arrangements. Some folios that might interest you are: Polish, Bohemian, Lithuanian, and collections of International Dance music. We received more than 30 pages of listings of items, so be specific as to what you want from them as to music for kind of instruments and prices, etc.

Pope Urges Youth To: Build a 'Civilization of Love'

By Greg Erlandson

Vatican City (NC) - Pope John Paul II called on the world's young people to build a „civilization of love“ by overcoming the threats of war, hunger, human rights abuses and „the scandaous disparities“ between the rich and poor.

In his annual message for the World Youth Day, the people challenged youths to develop the „strong and persevering characters“ needed to resist materialism and social divisions.

The 1987 World Youth Day will be celebrated by the pope on Palm Sunday, April 12, in Buenos Aires, Argentina.

Calling Latin America a „continent of hope,“ the pope said it was „significant“ that he would celebrate the day in a region where a majority of the population is young.

The day's theme is taken from the First Letter of John: „We ourselves have known and put our faith in God's love toward ourselves.“

„Man cannot live without love,“ the pope said.

„You know very well, in the depths of your heart, that the satisfactions afforded by a superficial hedonism are ephemeral

and leave nothing but emptiness in our soul,“ he said.

The pope also criticized „indifference and skepticism“ as contrary to love, and said „the temptations of violence and of ideologies which deny God can only lead to a dead end.“

In appealing for a civilization of love, the pope called for solidarity with the unemployed, the poor, lonely and sick, as well as with non-believers.

„Charity does not compromise with error, but it goes out toward everyone to open up the paths to conversion,“ he added.

The pope called on young people to begin a „deep and meditated spiritual preparation“ for the youth day, and predicted the Buenos Aires gathering would attract people from all over Latin America and the world.

Previous World Youth Days have been celebrated in Rome. The pope announced last June 8 that he would celebrate the 1987 day in Buenos Aires during a visit to Chile, Argentina and Uruguay.

The papal trip grew out of a promise he made to visit Chile and Argentina after those countries successfully negotiated a territorial dispute involving the islands in the Beagle Channel at the tip of South America.

The Vatican helped mediate the dispute after the countries threatened to go to war over the issue.

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 PM
at Our Lady of the Mount in Cicero, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)